UKG A, LOYOLA SCHOOL, THIRUVANANTHAPURAM, 2007-2008

Sitting (L to R): Benet Varghese, Hari Viswanathan, Sidharh H Nair, Mohammed Jaseen, Adithya Manoj, Leo Daniel Winston, Mrs. Geetha P Kumar (ClassTeacher), Ronith R Nair Nova Karun, Prateek Joseph, Adarsh B S, Job savio John, Gautham Krishna, Rohan M. Standing (First Row L to R): David E George, Jeevan P John, Abhijay R, Kevin Thomas Aadhithya S R, Aravind S M, Nibodh M, Srivatsa, Abhiram J P, Dalin George, Joel Thomas K, Ashwin Krishna A. Standing (Second Row L to R): Anand A, Adwaith D R, Navaneeth Nair Madhav Nair D, Ramkrishnan S, Geomel George, Anuvind P, Gokul K Sunoj, Rovan Roy, Akul Balakrishnan, Adithya A, Thomas J Kumbalath

UKG B, LOYOLA SCHOOL, THIRUVANANTHAPURAM, 2007-2008

Sitting (L to R): Gautham S Rajesh, Sree Nandhan, Gaadh S Krishna, Nibin P Mathew, Joshua Joy Reji, Osman Sherief, Mrs Mary Magline Dominic (Class Teacher), David Titus John Aldo A Clement, Leon B George, Roshan Sabu, Nikhil S Nair, Sangeeth Krishna S. Standing (First Row L to R): Adithya Krishna A D, Milind P, Timothy Mathai Mathew, Rohan Kumar V Adarsh A R, Naveen V P, Joel Antony, Rohit Palangodan, Rahul M Biju, Mahesh R Nair, Gokul Krishnan, Adhith Kiran S N. Standing (Second Row L to R): Benedict M E, Jaya Dev V Govind S Vaidhyan, Mohammed Khaled Abdullah, Ashwin Fenil, Ashwin Sekhar S B, Stanley B Jones, Bryan Bishi, Jince K Varghese, Ananthapadmanabhan A, Adityan M.

I A, LOYOLA SCHOOL, THIRUVANANTHAPURAM, 2007-2008

Sitting (L to R): Aadithya Krishna, Krishna Gopal, Gaurav Sreekumar, Harikrishna B, Naveen U S,Thomas Arvee, Jacob Thomas, Ann Pius(Class Teacher) Vishnu S, Chinmay Sharan Vyas, Mukundan S, Eric Johnson, Abhinav Paul Mathew, Pranav P S. Standing (First Row L to R): Adhish Saravan, Kishore R R Ajin Abraham Daniel, Joseph Raveen Sydney, Sriram Ramesh, Adarsh Shankar R S, Vysakh Krishnan, Midhun S Kumar, Ipe Joseph, Rohit Chivukula Standing (Second Row L to R): Nikhil Krishnan, Amith Prem, Nithin Philip, Siddarth B Pai, Navaneeth Raj, Sandeep Xaviour, Nihal Manoj, Jithin Jose Karthik P M, Atul J Prakash, Akash Saji,Gokul S. Standing(Third Row L to R):Asvanth S Anil, Aryan S Rajeev, Abhishek J Chandran, Stephen Thomas Varghese Vinayak Rakesh, Vignesh Mahadevan, Sankar S Nair, Abin Charles, Pranav Thampy, Adithya Gopan, Ramal Mohammed.

I B, LOYOLA SCHOOL, THIRUVANANTHAPURAM, 2007-2008

Sitting (L to R):Praveen Siva Subhramanian, Swaroop Senadhipan, Alex Thomas Abraham, Gokul Devin Prabhakar, Rohit Anil Kumar, Kripa Shankar S R Sanjith S Kumar, Mrs Lovely Romin (Class Teacher), Siddarth K S, Ignatious Joseph, Roshan M, Nova Tharayil, Sreeram S, Jerry Thomas, Ivan S Standing (First Row L to R): Mark Manuel S, Akash R , Johny Francis, Akshay Krishna A S, Aravind G, Adithya Hari, Abhijith S, Mukhil P B, Pranav P Nair Naveen A G. Standing (Second Row L to R):Vishnu Shaji R, Sreebharat J S, Arjun V Arun, Karthik V Nair, Anathakrishnan B, Achyuth P, Vishnu Narayanan A Niranjan V, Adarsh Subhramaniam, Naveen A B, Bhramadutt B S. Standing (Third Row L to R):Vikram Surya, Joshua Ben, Joe Thomas Cheryan Hemanth Pradeep,Dev Narayan R, Adith Ajay, Amal Nazeer, Rohan Dinesh, Harigovind S. Absentees:Nikhil Biju,Aswin S,Farhan Ahmed.

I C, LOYOLA SCHOOL, THIRUVANANTHAPURAM, 2007-2008

Sitting(L to R): Madhav A Nair, Jacob Rajan, Joshua G Reji, Ishvar Adithya K R, Nithin Vinod, Arjun Jayaram, Sangeeth Suresh, Mrs.Bhanumathy S (Class Teacher) Martin J Joseph, Timothy Arvee, Subin Wilfred, Nandagopal A , Harisankar S, Rahul B. Standing (First Row L to R): Gautham V S, Sankar Valabhan A Arjun V Nair, Karthik R, Adithya G Ajith, Shawn Felix Netto, Unnikrishnan S, Joel Justin, John Noble, Akshay Lal S A, Venkitachalam L, Adithya Maheswar A S Ashwath Ajith, Akash S B, Yadu Krishnan. Standing (Second Row L to R): Alvin G Chacko, Govind Venugopal, Advaith B, Sancho Simon, Adithyan C A Barat S Krishnan, Ankith C Wilfred, Swaroop Sony, Anandu Sajoo, Sedan Saj, Akash S Zaibin, Tinu George,Adithyan K, Sreeram Sajith, Sankalp S. Absentee:Rohan C

II A, LOYOLA SCHOOL, THIRUVANANTHAPURAM, 2007-2008

Sitting (L to R): Chris Francies, Abhijith Narayan S, Hrishikesh S, Sujiel S Sunil, Ben Kuriakose John, Advaith Umesh,Meri Murray (Class Teacher), Sreehari H Gautam Anil, Allan Ben D'cruz, Vishnu V S, Aswin Das, Rajdeep Jayan. Standing (First Row L to R): Ajay S M, Dave Joy Sujeer, Roshan J Fernandez Alan Thomas, Arjun S Nair, Abhishek Maria Manuel, Abin P Mathew, Mohammed Ishan J, Siddarth Surya S R, Roshan Paul Augustine, Vaishnav Shenoy P Adarsh M. Standing (Second Row L to R): Rithesh S Nair, Adithya Sekhar, Krishna Prasad S R, Akhil Nishad,Ajay Krishnan R M, Akash S D, Venugopal S Govind S P, Reuben Thomas, Jithin D K, Madhav P B, Gautham S. Standing (Third Row L to R): Abby S, Vignesh R Krishna, Amarthya Sreekantan Ayush A Haq, Ganesh Thampi A,Rohan Raju, Padmajan S, Akash S,Akhil S Pravin, Paul Joy. Absentees: Akash M, Nevin Koshy John

II B, LOYOLA SCHOOL, THIRUVANANTHAPURAM, 2007-2008

Sitting(Left to Right): Arjun S, Vishnu R, Arjun Sekhar G.S., Rithwik B.S., Thariq Shajahan, Deepak Nair, Mrs.Jinsam Shibu (Class teacher), Rohan C Kumar John T Michael, Rohit M Nair, Philip Asok Alex,Danith Renjan,Abhishek Naath S. Standing (First Row L to R): Padmanabhan S, Vinson V, Aravind Sabu Sam Stephen, Sabarikrishnan S, Krishnanunni M, Gautham S Lal, Sidharth Lal, Anoop A, Gokul S. Standing (Second Row Lto R): Shahbaz Anwar,Nevin P Biju Rohan S Thomas, Ajay Philip John, Visakh Neelakantan V, Allan Joseph, Arjun Jose, Gautham Viswanath, Harinath Ravi, Kevin Paul Ebenezer, Gautam A S Joel J Gomez. Standing (Third Row L to R): Abhinand H, Vaibhav K, Rohit H K Nair, Harshavardhan A L, Nihar Wilson, Amith Santhosh, Balayogesh S. Fayaz Fir Shad, Aanand Nair, Aravind A, Aswin Asok J. Absentees: Aryan Deepak Lal, Akshay Prem, Sebastian John K.

II C, LOYOLA SCHOOL, THIRUVANANTHAPURAM, 2007-2008

Sitting (L To R): Bimal Saju Kalarickal, Sreeram S, Geo Joy, Varun Deva, Sebastian Polackal, Gautham S, Anirudh J P V S, Mrs Mini Aravindhakshan(Class Teacher) Kenneth Paul Simon, Daniel Alexander, Aabid Muhammed Sabir, Akash Thomas, Srinandan P. Standing (First Row L to R): Varghese K, Siddarth R K George Thomas, Joe Joshy Kunjappu, Bijo Francis, Jibin B Thomas, Gautham B, Abhiram J, Rishikesh S K, Karthikeyan Dilip, Krishnanunni A K, Akshay Sarma Kevin Thomas Simon. Standing (Second Row L to R): Angith Sugathan, Bipin B Jacob, Madhav Ramesh, Jacob J Puthanveetil, John Thomas Idicula, Allan Suresh Ben Sam, Vignesh R, Renoy Ranjith, Akshay S S, Vismay Valsaraj, Anirudh Sugathan.

III A, LOYOLA SCHOOL, THIRUVANANTHAPURAM, 2007-2008

Sitting (Lto R): Nandagopal S, Saurav K S, Elton John Fernandez, Christo Jackson, Abhijith Mohan, Rahul Roy Mathew, Rohan Harikumar Mrs Geetha Thomas (Class Teacher), Sharon Antony, Siddhartha A, Sreekrishna S, Alex Kurian Varghese, Ajay J Thampy, Adithya H Nair. Standing (First Row L to R): Aswin R, Athul Manoj, Ganesh Krishna P A, Harinarayanan, Mohamed Zayan Mukthar, Anathanarayan B Akhil A S, Gautam Krishna, Keshav S Nair, Noel Renjit,Aadithya G. Standing (Second Row L to R): Vinayak Madhu Menon, Sangeeth Sajan Abhijith S S, Rajath S, Pavan Rakesh, Navaneeth Krishna, Rohan P Antony, Alan Mathew Cherian,Sabarinath M B, Suhail Ahmed F, Devamithra J S. Standing (Third Row L to R): Hrithik Rohan Nambiar, Shreyas Vasudev, Nived Chandrashekaran, Gopik Santhosh, Madhav S Kumar Gokul Krishna Gopakumar, Vishnu V, Nikhil S, Madhav Muraleedharan, Anand Raju Antony, John B James. Absentees: Aravind Anil,Aldrin Antony

III B, LOYOLA SCHOOL, THIRUVANANTHAPURAM, 2007-2008

Sitting (L to R):Hrrishikesh M M, Sanjay H, Noel Thomas Bejoy, George Zacharia V, Karthik Rajeev, Sabarish V Gopal, Sudha K (Class Teacher) Midhun Sreenivas, Aanand S J, Thomas P Alexander, Narendran M, Roshan Anil Kumar Salunke, Gautam Vinod. Standing (First Row L to R): Ashin Laurel R Harishankar Suresh, Subhasish Dash, Akhil A, Rishikesh R, Devaanandh A, Ashwin Prathap, Sachit Shankar S, Albert Jacob, Ajay Dev S. Standing (Second Row Left to Right):Jacob Thomas K, Akmal Ahmed, Ganesh S, Vivek Wilkins, Abhiram S S, Rahul Cherian V, Richy Yesudas Allan John Tom, Akshay Thampi U, Adithya Satheesh, Nived P S. Standing (Third Row Left to Right): Arjun Suresh, Rahul S Nair, Nantha Saran P Nikhil S Nair, Rohan Jose, Athul James, Alwin Albert Antony, Sameer B Nair, Ananth M Nair, Mrival P. Absentee:Vishak R Nair

III C, LOYOLA SCHOOL, THIRUVANANTHAPURAM, 2007-2008

Sitting (L to R): Ashil Krishna, Sai Ganesh, Madhav S, David Thomas Sebastian, Adithya M, Rahul R, Beena Kutty(Class Teacher), Harikrishnan M S Arjun Shanavaz, Akhil Raj, Nanda Gopal S, Reuben Abraham Zacharias, Jacob Kurien. Standing (First Row L to R): Madhav M Padmanabhan, Niranjan B Adarsh Sivan S, Soorya S Padmanaban, Anu S Joseph, Sekhar M B, Rohit R Shekar, Manu George, Naveen Narayan, Sajith Kumar S, Savio Alex Aadithya Narayanan S. Standing (Second Row L to R): Arjun Jayachandran, Dhruvan S, Divakar Mahesh S, Sreejith S, Jeeva Sunil, Arun M S Akshay J Ganesh Abhishek M R, Saurav N, Fayaz Mohammed M, Ryan K, Ananthu Nath S, Alen B.

IV A, LOYOLA SCHOOL, THIRUVANANTHAPURAM, 2007-2008

Sitting (L to R): Amal A R, Nadim S, Abhishek Sam Alexander, Rahul Krishna, Sanjo Santhosh, Kerin Varkey Alex, Mrs Grace Thomas (Class Teacher) Aswin Rajesh, Prashanth Siva Shanmugham, Hiran A J, Sonu Xavier, Adithya Reji, Anand B N. Standing (First Row Lto R):Vignesh Vijay, Adithyan P B Jayakrishnan J S, Rahul Sharma S, Sandy Fred, Ganesh Chandran S, Stephen Joseph Netto, Vishnu M P, Siddharth V S, Amith Sankar Sunil Lal. Standing (Second Row L to R): Melwin Raphy, Roy Mathew, Vijay Raj J, Ritwy Pradeep, Rajath U Krishna, Joe Augustine Thomas,Tony Daniel Rohit Vijayakumar, Rohit C, Keshav A Nair, Abhishek Thomas, Amrith Santhosh. Standing (Third Row L to R): Adithya Sudheer, Immanuel Kuriakose Murali K, Nevin Joseph Paul, Adithya Vimalan, Anjay Thomas Kailath, Vachan Suresh, Jeffin Joy. Absentees: Jacob James,Marcel Mark Lopes,Swaram Sajith.

IV B, LOYOLA SCHOOL, THIRUVANANTHAPURAM, 2007-2008

Sitting (L to R): Sidharth S, Aswin G J, Shihas B Mohammed, Ananthakrishan B S, Amal Krishnaa P, Mrs Mini Thomas(Class Teacher), Suryanarayana Panicker Emaya E, Akshay S, Rino Joseph Jayan,Devanand V. Standing (First Row L to R): Rakesh Ramesh, Harinarayanan S, Tony Domanic Sebastian B, Shyam Haridas Arun George Alex, Prahalad Karun Vijay, Rahul Bose, Samuel E George, Adithya S Nayar, Akshar Narayanan, Govind Krishna, Gautham Krishnan J P. Standing (Second Row L to R): Adithya Krishna Menon, Ganesh D, Adithya Narayanan, Joseph Joy, Mark H Godfree, Nibin Binu Samuel, Rohit R, Narayana Sarma Bharathkrishnan S, Bharath Nair S B, Anand M, Suraj R, Amrith Raj S. Standing (Third Row L to R): Mukundan A, Govardhan R, Abishek Jayan, Akhil Satheesh Antony S Chirayil, Gauri Shankar S, Sidharth S, Gautham K Sajith, Adarsh Vijaya Kumar,Aravind S Krishnan, Vignesh Krishnan, Rohit Nair A V.

IV C, LOYOLA SCHOOL, THIRUVANANTHAPURAM, 2007-2008

Sitting (L to R): Nithin Kunjumon, Akshay Das, Joel Joseph Reji, Nikhil S Harid, Ajay Gopan G, Tom P Jojo, Ranjini Raju (ClassTeacher), Harish S MoniVishakh S B Pranav Sebastian, Rishikesh S, Livian Rufus, Ashique Lal. Standing (First Row L to R): Govind G S, Adithchandra, Alex M, Haroon Khader, Niaz Rahman Achuth S Kumar, Aravind Nair, Roshan Rahman, Nithin S Nair, Kailas Nath K S, Anoop B, Athul Prem, Adithya Sabu, Amal Saju Kalarickal, Tanish Zachariah Mathew Standing (Second Row L to R): Unni Krishnan Nair R,Joel G Reji,Suraj S,Ananth A,Rahul Benny,Dal Type Jomson, Josh J Fernandez,Rahul Sunder R Rahul Sajeev Krishnan, Krishnadev J, Santhosh Rishi L M, Nikhil Jose, Ken Sonny. Absentees: Anantha Krishnan

V A, LOYOLA SCHOOL, THIRUVANANTHAPURAM, 2007-2008

Sitting (L to R): Benedict Varghese Josh, Sankar S Thyagu, Aleesh Ahammed N, Sabari Vijay, Rohit P Jacob, Mrs Maitri Rathi (Class Teacher), Arun Govind T Shyam C, Akhil Anoop, Harikrishnan A, Madhav H, Ramesh S Nair. Standing (First Row L to R): Akkshay G, Aravind Krishnan, Hafiz F, Deepak Iype Koshi Rohan R, Krishna S, Aravind Ramachandran, Gokul Menon, Nithin Prasad S, Amal Babu, Amal James, Varun Sujith Nair, Adithya Santhosh, Nakul Sanjeev Menon Standing (Second Row L to R): Adarsh S R, Anandan M S, Sushant Sam Varghese, Joseph Kurian, Mathews George, Sivadev S, Arjun Padma A S, Deepak John Abraham I Thomas, Athul Krishna A, Anirudh Prathap, Gandhilal J K. Standing (Third Row L to R): Ajay A Kumar, Anand K B, Dhanush Krishnan S, Sachin Suresh Aravind R, Rahul Krishna R R, Kiran S Raj, Harishankar R, Prabhul Pradeep Kumar, Achyuth M Nair, Aadithya Krishna Thampi G. Absentees: Amal Tom Badari Anand.

V B, LOYOLA SCHOOL, THIRUVANANTHAPURAM, 2007-2008

Sitting (L to R): Rino Anil, Mahadev A, Siddarth Sunil, Dev Madhav S D, Aravind A, Ganesh G S, Mrs Elaine Jobe (Teacher Teacher), Rajeev Nath S Ronnie Mamman Jacob, Anand Philip Jose, Sreyas M Nair, Rahul S B. Standing (First Row L to R):Vinayak S, Arjun A Nair, Ananthu A Nair, Sachin R Cyriac T Kunnumpuram, Cyrus K Bijoy, Akhil P Nair, Jerin Xavier, Adarsh Reghunath, Aravind Senan, Namith Anil, Suhail S, Rohit R. Standing (Second Row L to R): Harikrishnan K P, Jose P Mathew, Kristo Gilson, Rohit David Joseph, Naveen P S, Adithya Narayan S, Reuel Kirsten Davis Wilson Rajath R, Siva Nandu P, Keshav U Krishna, Netaniel G R, Midhun Krishnan A J, Cherian S Thelly. Standing (Third Row L to R): Kevin Renjith, Suraj S R Aswin R, Gautam S M, Subin Edward Jude, Sriram S, Nikhil Nair S, Sandeep Sarvan, Vaishnav J, Anoop Krishna P G. Absentees: Roshan J Rollands, Vishnu Prasad S R, Jaivardhan A Menon.

V C, LOYOLA SCHOOL, THIRUVANANTHAPURAM, 2007-2008

Sitting (L to R): Akhil Rajan T, Paul Mathew Boben, Daniel Mathews John, Rohan C Beddyson, Sriram S, S Hazeena (Class Teacher), Krishnankutty S Roshan C Beddyson, Rohit G, Karan S S, Ajay Ravi R. Standing (First Row L to R): Emil Femandez, Joe Xavier, Akhil Nair A, Jithu G S, Sachin Santhosh Vinayak R, Manu S Joseph, Saurav B Nair, Ejas Khan A S, Nithin Thomas Alex, Ashish V Hedge, George Kuriakose, Jacob John Kannitta, Hari Nair S Ivin W, Abhay R Ajith. Standing (Second Row L to R): Rahul Prakash, Aravind Venugopal, Philip Augustine Naijan, Aanand Gangadher M S, Rishi Dev S Gautham Santhosh, Siddarth Mohan, Ron Jacob Mathew, Aline Tony Thachil, Aravind S Nair, Abhraham Raju, Athul Kumar P S, Aravind Senan V R

6 A, LOYOLA SCHOOL, THIRUVANANTHAPURAM, 2007-2008

Sitting (L to R): Anand V Krishna, Somnath Kishore, Anand P J, Gokul Santhosh, Gautham Ravindran, Rohit Narayanan K S Sujatha (Class Teacher),Aromal B Manas, Adersh M, Jose Mathew, Karthik M, Gautham Vishnu M, Sreedev P R. Standing (First Row L to R:) Abhijith Mohan R, James Jacob, Jacob Reny Abhraham, Akshay Shaji, Allen Roy Joseph, Abhishek J.Prakash, Amal Shaji, Akarsh Vijay, Aby Kuruvila, David Alexander, Anirudh Sreeram, Akshay J Kumar Standing (Second Row L to R): Abey Antony M, Hari Mohan D, Bharath Gopal V, Aaditya Umesh, Arun Krishnan R, Ganesh G, Arun R, Rohan R, Aaditya V N, Abi G John, Bennin W, Jithin Gopal. Standing (Third Row L to R): Anand S, George E George, Neeraj S, Nikhil Varghese, Zac New Begin, Mahesh Dilip, Aleef Mohammed, Daryl Marc RodricksT Adithya Joseph Mathew, Jacob Sebastian, Nivin Vinod.

VI B, LOYOLA SCHOOL, THIRUVANANTHAPURAM, 2007-2008

Sitting (L to R): Amarnath V, Neeraj Menon M, Vinay R Chandran, Gauri Shankar S, Ajay Zachariah, Nandagopal G, Miss Lijo Claris(Class Teacher), Sobin Antony J John T P, Krishnanand S, Madhav Thampi M, Sreeraj S. Standing (First Row L to R): Akash S Shaj, Akash Martin, Dennis Jacob Varghese, Arjun J H Karan Sabu Thomas, Anand S, Jose Mathews, Gokul S, Rithik Pradeep, Karthik S, Sohan Thomas Stanly, Calwin P. Standing (Second Row L to R):Abey Koshy Itty Danny Anil, Sanjoe Sajan, Aswin P S, Harikrishnan S, Ganesh V, Ashiq Shyam, Neeraj P S, Bharath Krishna K B, Advait Shankar J Potty, Abhilash R Nair Abhilash Chacko Georgi. Standing (Third Row L to R): Adithya R, George Mathai, Renjay R V, Paul Regin Joseph, Akshay Antony, Keith Ashley Percy,Yohan Philip Varun J Solomon, Govind Bhadran, Abhiram H, Shysal Khan A

VI C, LOYOLA SCHOOL, THIRUVANANTHAPURAM, 2007-2008

Sitting (L to R): Romeo M Raj, Anandu M L, Vivek Krishnan H, Roshan R Naganathan, Renu R C(Class Teacher), Adithya Mohan, Rahul Suresh, Sourabh A Nair Arjun Syam. Standing(First Row L to R): Navin Jude Christian, Tony Joseph Tharayil, Gokul S Nair, Mohammed Shiraz S, George John Kannitta, Madan M Mahadevan Arjun S J, Sree Hari S J, Ashik Ahammed N, Roshan Thomas, Govind S Shyam. Standing (Second Row L to R): Atly Yesudas, Hari Govind T, Rohit S, Jeremy Varghese K Amal Raj R, Gagul Taby, Jude Thomas Boban, Pranoy N, Tomin K Thomas, Krishna Ram S R. Standing (Third Row L to R): Vivek S, Vivian Kurian Mathew Rohit P Jeothi, Jijo S Pramod, Limeesh Bhaskaran, Ambadi Venugopal, Aravind Shanavaz, Gokul Krishna G K, Gautham K, Anupam Narayan A G.

VII A, LOYOLA SCHOOL, THIRUVANANTHAPURAM, 2007-2008

Sitting (L to R): Ashwin Anil, Sachin Philip, John B Dominic, Nandu Chandran, Nithin Joseph, Sujin Babu, Greeshma P G (Class Teacher) Sharan Samson, Arjun A, Nikhil Aravind, Visakh S, Aravind Sreekumar. Standing (First Row L to R): Allen G Chacko, Benoy Stephen Charudath Narayan, S Sidharth, Nidhish Lenin, Rohit A Krishna, Aravind Lalji, Akash Ajaykumar, Rohan B, Arjun Shaji, Alok S, Rijo K Alen Standing (Second Row L to R): Nakul Sridhar, Sachin L Lumen, Harigopal A, John James, Abhishek Krishnan R, Avinash S Nair Austino Paul, Adhithya Premjith, Taariqe N M, Anand N R, Neeraj A S, Rigil R Sugathan. Standing (Third Row L to R): Ashwin R S Anirudha S, Vivek M Mohan, Balagopal U, Arjun Raj, Siddarth S Rajiv, Sarang Dev, Prithvi Pradeep, Nihal Ranjith, Varun Ramdas Kurian Kuriakose.

VII B, LOYOLA SCHOOL, THIRUVANANTHAPURAM, 2007-2008

Sitting (L to R): Anand Jyothi, Aravind Raj, Rahul Harikumar, Ashil Varghese Alexander, Arvind M, Ramdas K, Mrs Kalarani S (Class Teacher) Siddarth G S, Anand B Padmakumar, Sivasankar S, Aswin J, Amen David. Standing (First Row L to R): Akshay Jose, Abhishek G L, Aswin Rajendran Amal S, Kumaresh N, Dhanush Binoy, Gokul Suresh, Jijo Francis, Athul Saroja Prasad, Akbar Shah, Vishnu Subbaram Ramamoorthy Ricky C Bijoy, Anarkh Maman Kailath, Rohan Pillai A. Standing (Second Row L to R): Sachin K Rajendran, Aravind Vasudevaru A Akhil R, Tony Francis, Harikrishnan V, Anirudh A, Sanjeev S, Avinash Jayaram, Akshay Sivan, Sreejith G S, Ajay Sharama N Standing (Third Row L to R): Nandu Krishnan, Niranjan U V, Kiran K Sudhir, Govind G Nair, Nithin Varghese, Sachin Lal D Binson Babu, Bharath Kumar G, Naren R Rajagopal, Viswanath A S.

VII C, LOYOLA SCHOOL, THIRUVANANTHAPURAM, 2007-2008

Sitting (L to R): Bharath Krishnan J P, Sanjeev Jothi, Krishnanunni P S, Abhijith S M, Aabid F, Dileep Shankar, RahulRajeev, Reuban J Jacob, Vishnu B Praful Standing (First Row L to R): Vinay George, Kailas S, Reuben Philip A, Affin Mohammed N, Kevin Antony F, Kiran Varghese M, Atul Abdul K, Vivek M, Vishnu Suresh Aswin A, Sooryakanth Roy, Ivan Jose N, John P George. Standing (Second Row L to R): Thomas George, Nand Kishor Varma, Gopi Krishnan, Sulak S L Shravan Cunchala, Sooraj Lal, Abhiram Ashok, Gokul Reji, Sreejith Sreenivas, Rahul R T, Tony Johnson. Standing (Third Row L to R): Praveen Jayan, Renjith Paul F Sooraj O S, Piyush Kumar, Vishnu V Gopal, Prince S M, Rahul Raghavan, Akhilesh P, Nithin M.

VIII A, LOYOLA SCHOOL, THIRUVANANTHAPURAM, 2007-2008

Sitting (L to R): Mahesh K B, Vignesh M, Terence Reefus, Tanuj M Nair, Mrs Albenia Angelose (Class Teacher), Srilekshman B L, Anoop V S Gowtham S, Cherian T Kunnumpuram. Standing (First Row L to R): Mikhael James Koipuram, Jesseel Mughdar M A, Nived S Gordon George Gomez, Ralph Alex Arakal, Adarsh Antony, Ram R Nair, Nimish Ravi, Vishnu S S, Jithin G Carmel. Standing (Second Row L to R): Jobin K Jose, Sachu Suresh, Anandhakrishnan P B, Bharath Krishnan B, Vignesh Darshan, Gokul J R Adhithya Jyothi, Jose John, Arjun M S.

VIII B, LOYOLA SCHOOL, THIRUVANANTHPURAM, 2007-2008

Sitting (L to R): Karthik M Nandan, Adishesh Premkumar, Naveen Joseph Roy, Salman Anwar, Nakul V Kumar, Elizabeth Mathew (Class Teacher) Alok Rajiv, Suraj H, Nithin A B, Athul Narayanan, Vimal P Thomas. Standing (First Row L to R): Paul G Wilson, Rohith P Krishnan, Arjun Sajeev Shankar H, Siddharth M Babu, Arun V S, Govind K, Sidharth M Nair, Achuth Mohan, Aravind Jayan, Varghese M Samuel, Daniel Elias Varghese Soorajkrishna S. Standing (Second Row L to R): Siddharth S, Naveen Fernando, Aravind S J, Sachin Shahuji, Karthik K S, Vivek B Krishnan Anand Sreekumar, Allen E Baiju, Sansal Khan, Jijo Daniel Winston, Drupadh Saheer, Shyamkrishnan R. Standing (Third Row L to R): Arun M Madhu Tarun Cheriyan Thomas, Mevin Iype Mathew, Deepak S V Nair, Gokul S, Sachin John Jude, Jeswin Abraham, Salil Vince Joseph, Rohan T Jayesh Pranoy S Varma, Deepak Sirone J. Absentees: Deepak Benny, Nandagopal R, Rohith Krishnan P, Savio Victor

VIII C, LOYOLA SCHOOL, THIRUVANANTHAPURAM, 2007-2008

Sitting (L to R): Ajoy Joseph, Jacob M Antony, Antony Paul P, Prathyash S S, Ashish Mammen Georgi, Mrs Sindhu N Sharma (ClassTeacher), Jithu B Joseph Vishnu J, Sankar Prasad A, Sam John Abraham, Roshan L. Standing (First Row L to R): Sujith Jacob Oommen, Aravind Krishnan R,Rajeshwar N,Shambu Ajith Kenny John Jacob, Rahul Reghu, Rajiv Varghese P, Sarath V Warrier, Manu Mohan P.Standing (Second Row L to R): James Jacob George, Abhijith A, Alif Mustafa, Bharath Ajith Sreenivasan, Rohit Anoop Choodan, Shanin N S, Amal James, Thomas S Thelly, Akhil S, Noel M Rajive. Standing (Third Row L to R): Joji S Pramod, Achut M Nair, Sajin S Raj, Ajay Krishna, David Gracious Wilson, Surya V Anand, Gautam Krishnan, Govind S Nikhil Danny Babu, Krishna Mohan, Rahul Narayan M

IX A, LOYOLA SCHOOL, THIRUVANANTHAPURAM, 2007-2008

Sitting (L to R): Veekshit Jayakumar, Bijo J Thomas, Praveen J Leen, Vinu Thomas, Mr. Rajesh T (Class Teacher), Mohammed Jameesh Tony Joe Veycan, Sajil Jahas Sabu, Mohammed Shiyas. Standing (First Row L to R): Santhosh Oommen George, Ganesh R, Prajith John Rahul Babu, Anand V, Vishnu Prasad A, Pureendaran S, Akhil R, Sandeep Oomen Thomas. Standing (Second Row L to R): David Clement Renjith Babu, Vivek Vijay, Vipin Chandran, Kishan Chand R C, Arjun R Krishnan, Cidarth Sajith, Praveen N. Absentees: Rameez Hussain M H Ajmal T, Asif A S, Swathi M, Sandanu J B, Praveen Ben, Aravind M Nair.

IX B, LOYOLA SCHOOL, THIRUVANANTHAPURAM, 2007-2008

Sitting (L to R): Aaron Antony, Aravind R, Jim Xavier, Harikrishnan V, Gokul G B, Mr Pratap Chandran (Class Teacher), Sanjay J Akhil Raj, Sandesh George, Srikanth Suresh Kumar, George Kurien. Standing (First Row L to R): Rahul Krishnan, S M Mohammad Arjun S Nair, Abhijeet Suresh, Saran Babu, Sabarinath M S, Kiran R, Vijayamadhav R S, Ashik S, Surya Narayanan A Nithin K Chithambaram, Anjith J Nair, Harisankar H S. Standing (Second Row L to R): Ananth L, Appu Ajith, Noel Johns, Achuth Jayakumar Sarath S J, Vipin A V, Dan Lopez, Arjun Shajan, Jacob Varun Dev, Madhusoodhan. Standing(Third Row L to R): Stefan Simon Sam Augustine, Zachariah Mathews, Job J, Sanjay V, Bharath Shaji, Nititsh Vijayanand, Joel James Joseph, Ananthkrishnan, Ambareesh S J.

IX C, LOYOLA SCHOOL, THIRUVANANTHAPURAM, 2007-2008

Sitting (L to R): Syama Prakash M S, Anand Sankar A, Anand Zachariah, Cyriac Thomas, Arjun Shaji, Ms Mary Rita V(Class Teacher), Ansal Mohammed A Steev C Benny, Aditya Nair S B, Vivek V Nair, Alen Ashish P. Standing (First Row L to R): Nithin Dominic A, Anandu S, Firoz Berly E S, Ismail Faizi, Vivek George Karan Kataria, Arun Varghese, Akhil P, Jimmy Jose, Anoop S, Bonnie Sam Jacob. Standing (Second Row Lto R): Yadu Vinayak, Arjun Jayachandran Antony Thomas, Abin Francis, Nandagopal S, Karthik Krishna Prasad, Keshavdev J S, Joshua Davis Dalus, Hariharan H, Jose Thomas Cheeramkuzhy. Standing (Third Row L to R): Jayasankar V, Nevin Francis, Nicholas Tom, Fariq Naushad, Ajay Joseph, Jeevan Sumaraj, Unnikrishnan K,Renji Justine, Cyril Thomas.

X A, LOYOLA SCHOOL, THIRUVANANTHAPURAM, 2007-2008

Sitting L to R: Bharath Sudheer, Sandeep S, Kiran Sarath, Jyothis G M, Jayaram H Nambiar, Mrs .Shubha Reji (Class Teacher), Manoj G S Arun Chandran, Arjun H Nair, Madhu Manas, Anandhapadmanaban V V. Standing (First Row L to R): Vijay Francis, Bharath Balachandran Jithin Rahman, Brehme M, Rohit S Thomas, Varun Mathew, Peter C S, Johny S Babu, Kiran B R, Naveen Sreekandan, Kishan John Ashwanth R, Silu R S. Standing (Second Row L to R): Kevin Jose, Ijaz N Pillai, Tony Joy, Steve Adrian Percy, Aravind Ajayabhas Nachiketh B, Deepak S Anand, Anto Thomas, Aravind Rajneesh, Aravind L, Krishnan Unni, Tijo L Peter, Tine Jozeph,Wilson G Perera Standing (Third Row L to R): Alif Mohammed T S, Arjun Raj, Renjith R, Aswin Biji John, Benoy Placid, Pratheesh Micheal,Taj Peter Bergin S Russel, Akmal Zamrood, Abhilash Sunil, Aravind J J,Tomy Alexander

X B, LOYOLA SCHOOL, THIRUVANANTHAPURAM, 2007-2008

Sitting (L to R): Vignesh G, Paul Peter, Paul Mathew T, Akshay S, Darshan V, Mr.Rameshan (Class Teacher), Vipin V Nair, Nikhil Sreekandan, Deepak Sreedhar, Nidhin R, Kiran Manoj. Standing (First Row L to R): Yadu A Menon, Sarath S Nair, Rohit George Sebastian, Narayanan Sarat, Abhijith Asok, Cyril Jose N, Krishnamohan P, Pranoy Karun Vijay, Niketh S J, Nabeel Nazeer, Prithvi Lal M. Standing (Second Row L to R): Aswin Suresh, Abhijith Sivasankar, Joseph J Thomas, Arshad N, Balagopal R, Aswin K Manoj, Mohammed Ziad S, Varun B Nair, Govind S, Ramgopal A, Vishnu Dharmasheelan, Sharath Rominus. Standing (Third Row L to R): Harikrishnan, Vishnu Mahadev A R, Sachin Sebastian Francis, Ruben Roy, Aswinth Sharon Prem, Shankarankutty, Arshi Ashraff, Vishnu Mohan, Akhil S, Gokul Suresh, Jithin Joseph.

X C, LOYOLA SCHOOL, THIRUVANANTHAPURAM, 2007-2008

Sitting (L to R): Akhil S L, Antony George, Vishnu Gupta C D, Georgie Johny, Mrs Brinda A Nair (Class Teacher), Rajmohan M, Gobind Vinod Sooraj Sethumadhavan, Manu F Gomez. Standing (First Row L to R): Lawrence Moraira F, Nittin B, Sooraj S G, Akshay Jayan, Ashwin James Vinu Joseph, Abhishek B S, Varun S Muraleedharan, Thoufeek N S, Gautam Aredath, Venkitesh S, RennyJustine, Deepu Unnikrishnan, Adwaith S Standing (Second Row L to R): Keshav H, Ajay Mathew Thomas, Anand Kumar M, Jojith R, Jojin K B, Madhav S Nath, Sooraj P R, Akhil V Mohan Arjun S, Gautam S M, Visakh V, Jibin Joji. Standing(First Row L to R):Sharath Mathew Varghese, Yadu Manoj, Vinay Krishnan Biju, Karthik N Raphael Thomas, Niyas Mohammed A, Ajith Krishnan R V, Vishnu Sanker B R, Anand R, Aravind J Prakash.

XI A, LOYOLA SCHOOL, THIRUVANANTHAPURAM, 2007-2008

Sitting (L to R): Sanju Jacob Francis, Arun Sudarsanm, Anand M, Achuth Vasudevan, Aswin P R, Ms Sreeja (Class Teacher), Joseph K J Job Thomas, Ben Thoams, Anand Raj, Kiran D, Sharath R Nair. Standing (First Row L to R): Suganth R, Joju Joseph Sajo, Kiran K Krishnadath D, Sandeep S Kumar, Sidharth S, Arun V Roy, Kiran George KOshy, Swaroop Jacob, Anoop Mohan, Kiran Palakunnel Archith Mohan, Alok T P, Anand G L, Shanker Ramesh. Standing (Second Row L to R): Nithin P Mathew, Bharath J Nair, Vishnu Prasad A Rohin Moses, Rohit R Krishnan, Aju Basil James, Nikhil Thomas Stephen, Vishnu B Shankar, Arjun A, Sajad S Santhosh, Seby Jacob Standing (Third Row L to R): Govind Mini Pradeep, Vivek Krishna M S, Ambadi M R, Ravi Shankar R, Aseem Nousher, Abraham George Dennis P Jacob, Siddharth V Anand, Abin K Alex, Tejus Thirumeni, Ananjith P.

XI B, LOYOLA SCHOOL, THIRUVANANTHAPURAM, 2007-2008

Sitting (L to R): Nazimudheen P S, Aju J Thomas, Eby F Jason, Akhil G Rani, Rakesh R, Mr. Sunil Kumar V T (Class Teacher), Kiran Suresh Davis D'cruz, Geejo George Punnoose, Arjun A R, Ananthu Sivan. Standing (First Row L to R): Aravind S J, Sarath S, Syam Thomas Amal Dethan, Athul Krishnan K S, Ali Asgar E, Jithin R, Hemanth Anil, Murali Krishnan K S, Anandu Nair S I, Syam Khosh S Standing (Second Row L to R): Mohammed Shameer A, Arun Prasad H, Sreejith G G, Aswin Johnson, Anurag A S, Jubin George Kurian Vinayak B, Nithish Kumar S, Muffizeer Rahman M, Sabari Gireesh S. Standing (Third Row L to R): Ejaz Salim S, Asif Mohamed T Rahul Vijay, Prem Jacob, Shyam Kumar S C, Jayakrishnan V, Nijas Mohamed M, Justin Antony Jose, Pradyoth Nandak P S, Vishnu Prasad P S.

XII A, LOYOLA SCHOOL, THIRUVANANTHAPURAM, 2007-2008

Sitting (L to R):Joshua Babu George, Narayanan K, Naveen P L, Jishnu M Nair, Prashanth Sajeendran, Kavitha Thomas (Class Teacher) Syamnath J G, Sarath S, Raees K M, Nithin S J. Standing (First Row L to R): Roopak Simon Peter, Gejo George Cedric, Nikhil P Joseph Vipin Mathew, Sidharth S, Abhiram Thejus S, Arjun M, Derrish Dev Sam, Ashique Siyaduddeen, Manoj P, Nithin K I Standing (Second Row L to R): Joms Zacharia, Vinu Krishnan R, Kishore Govind Nayar, Kevin Sabu Peter, Akshay Nair, Vivek S V Sreedeep P.R, Avinesh Vasudevan, Hari Sankar V, Narendran Anil, Achin Dev J. Standing (Third Row L to R): Vignesh V N, Govind T M Rajat Roy, Suraj R, Tushar Nair, Ronnie Philip James, Rahul R, Naveen A M, Gurudas S, Sriram P, Ranjith F J.

XII B, LOYOLA SCHOOL, THIRUVANANTHAPURAM, 2007-2008

Sitting (L to R): Nikhil Prasannan, Anand R, Sachin S, Khayyan S Rahman, Manish G, Ms Padmam A (Class Teacher), Abhinash G L, Ananthu Sekhar Mohammed Shan, Philips Jacob. Standing (First Row L to R): Vaisakh M Nair, Anand Krishnan R, Vishnu P A, Kannan G, Ashok Bharathan, Aby Robinson Ananthapadmanabhan C N, Rahul P S, Dany Philip Thomas, Vignesh Sankar J, Jomy James, Akhil A L. Standing (Second Row L to R): Deepu Ravindran Georgie Joe Veycan, Sumith Sunil, Achuth Anil, John Thomas, Jaison G Pereira, Akhil Suresh, Arif Mohammed, Amal Sisruthan, Savan Unni Aswin R, Rohit Justin. Standing (Third Row L to R): Krishnaprasad R, Arjun C Mohan, Sekhar R A, Thomas K Mathew, Aswin James, Antony John ,Christy Vineeth, Adonyphil K Mathews, Peter Gautam, Arjun Allesh, Benoy Cyriac, Nivin Bennet, Sharath Thomas Panackal. Absentees: Balu Anil Gireesh Mohan, Govind B S, Joseph Xavier, Tony Joseph Fernandez, Vivek V.

THE TEACHING STAFF

Sitting (L - R) : Ms Bindu P, Ms Mariam Shanthi Idiculla, Ms Kavitha Thomas, Ms Padmam A, Ms Brinda A Nair, Fr Joseph Edassery SJ (Vice – Principal), Fr M.M Thomas (Vice – Principal), Fr Varghese Anikuzhy SJ (Principal), Ms Soni B George, Ms Maitri Rath, Ms Sreeja T I, Ms. Bhanumathy, Ms. Ranjani Pereira, Ms. Merl Murray, Ms.Elaine Jobe, Ms. Grace Kuriakose, Ms. Nandini V G, Ms. Geetha P. Kumar, Ms. Mary M Dominic, Ms. Sathi Antharjanam, Ms. Mini Aravindakshan, Ms. Prathima Sreedhar, Ms Subha Reji, Ms. Greeshma, Sr. Jijimole Thomas

Standing (L-R) : Ms. Sujatha, Ms. Shinu Susan Kuriakose, Ms. Geetha Thomas, Ms. Malathy, Ms. Jaya Xavier, Ms. Thelma Jerome, Ms. Beenakutty, Ms. Jinsam Shibu, Ms. Ann Pius, Ms. Lovely Romin, Ms. Sudha K, Ms. Sindhu N Sarma, Ms. Mary Reeta, Ms. Hazeena S, Ms. Renu R C, Ms. Elizabeth Mathew

Standing (L-R) : Mr. Shijo Sunny, Mr. Thomaskutty M T, Mr Joy Thomas, Mr. Jerald Pereira, Mr. Philipose Chacko, Mr. Arun Nair, Mr. Anil Kumar R, Mr. Rajeesh T, Mr. Sunil Kumar V T, Mr. Pratap Chandran, Mr. Praveen .

Reflections

Loyolites are never at a loss for creativity. In the ensuing pages, they dish out delicacies to whet your apetite for words

A RARE CHANCE

Rohith Narayanan, 6 A

April 2, 2005 was not just another day for people in Kerala. The Kaloor International Stadium at Kochi was hosting the 1st one-dayer of the India-Pakistan series. I went with my father to watch the match and we got in by 9.30 am. Sourav Ganguly won the toss and India chose to bat first. Sachin opened with Sehwag and with the first ball being sent to the boundary, India started with a lot of promise. But Sachin fell & Ganguly followed. It looked like India was going to have one of its famous batting collapses but Sehwag & Dravid turned the tide and India posted a decent total. During the lunch time, the crowd was in good mood. We cheered the players and danced to the tune of the 'chendas'. Then Pakistan came on to bat. But India bowled extremely well with Sachin taking 5 wickets. India won and all of us left the stadium with smiles on our faces. As for me I was delighted at getting a chance to watch the game as a part of the live crowd. ■

My Favourite Author

Harigovind T, 6C

Enid Blyton was born on the 11th of August 1897. She is one of the most popular English children's writers. She was one of the most successful story tellers of the early 20th century.

She is renowned for the series of books with recurring characters and the books are designed for different age groups. Her books are popular all over the world. One of her most popular characters is Noddy, intended for kids. However her forte is young readers books and the popular books in the genre include The Famous Five (21 novels 1942-1963 based on four children and a dog), Five Find - Outers (15 novels 1943 – 1961 based on five children and their dog who regularly outwit the local policeman Mr. Plod) and The Secret Seven (15 novels 1949 – 1963.based on a society of seven children who solve various mysteries)

Her books are extremely popular in countries like the United Kingdom, India, Pakistan, New Zealand, Australia, Malta etc. Her works have been translated into nearly 90 languages including Chinese, Japanese, Dutch, Finn, French, German, Hebrew, Russian, Slovenian, Serbian etc. ■

In a tight spot

All of us have had our backs to the wall and ended up with rosy blushes on our cheeks. Loyolites speak about their most embarrassing moments.

The school wore a festive look that day – on the day of the Youth Festival. On this day I was to say a declamation. I chose one of Jawaharlal Nehru's speeches and revised it over and over again and finally I was thorough with the entire speech. The rehearsals went well but unfortunately on the appointed day disaster struck!

Confidently, I went onto the stage. I was tensed at first as I had to face the whole school. As I stood at the podium, Joseph uncle adjusted the height of the mic and the podium. I began my speech nervously. But I grew more confident and I even felt that I had a chance of winning the competition. Then the most dreadful thing happened. I mixed actions with my speech to be impressive. My hand accidentally knocked the mic off the stand when I waved it. My speech was stopped in the middle, all of a sudden. The confidence I got suddenly left me. Uncle came and kept the mic back on. But the crowd was now laughing. I was more nervous than before. I somehow finished the speech but I knew I did not do well after the 'accident'. That was a day that I would never forget because of the embarrassment I had to put up with after the speech.

Somnath Kishore, 6A

Watching the circus is fun for many. I also loved to watch a circus, until the most embarrassing incident in my life occurred at the 'Jumbo Circus' in Thiruvananthapuram. The circus was enjoyable as usual with amusing clowns and animals. Then it happened... One of the clowns called me to the ring. I was nervous but did as I was told. The clown whispered something, which I didn't hear clearly, into my ears. He then told the audience that he was going to perform a trick with me. He took a black piece of cloth and slid it inside my pants. One end of the cloth was sticking out and he pulled it and lo... he held in his hands my underwear. I felt at my underwear through my pants and was relieved to find it there. As I made my way back into the audience, everybody around me pointed at me and laughed. That was truly the most embarrassing moment in my life!

Madhav Tampi, 6 B

On a busy summer morning three years ago. My father and I were making our way to my aunt's house. And on the way, we reached a junction where we had to stop and wait for the signal to turn green. As we were waiting, a street urchin who was around ten-years-old knocked on our car's window. At first we ignored him but after his persistent knocking, my father lowered the glass. The urchin stretched out his dirty hand and asked for some money. My father replied that he had no money with him. On hearing this, the boy smiled pitifully and tossed a one rupee coin onto my father's lap and went away.

Roshan Thomas, 6 C

Once I was on my way home from school. I had four rupees with me. I went to a shop to buy some sweets. I asked the shopkeeper for a Lollipop. Then a boy came into the shop. I acted as if I did not notice him. The shopkeeper did not see him because his back was turned. Then the boy slowly opened the toffee jar and pocketed a few toffees. I felt an urge to catch him. I slowly went near him and caught him and dragged him to the shopkeeper and told the shopkeeper what had happened with pride. But to my surprise, the shopkeeper glared angrily at me. I was confused. He told me that the boy was his son. I blushed and quickly ran out of the shop.

Sanjeev S., 7 B

Imagination of Reality

Akshay Jose, 7A

I was reading a book titled 'Life on Mars'. Suddenly I heard some rumbling and slithering sounds. I checked my watch; it was past 1.00 am. Wondering who or what it could be that was making these sounds in the middle of the night, I stepped out into the darkness. I thought I would see a thief or an animal in distress in front of me. But to my surprise I found myself staring at this small car-like machine on the lawn. As I went nearer to it, a glass door opened up and a weird looking guy stepped out. He looked like a shriveled up human being except that his skin had a sick green tinge to it. He came up to me and asked me if this was the 21st century or not. I was puzzled by this strange question, but nodded affirmative. He then introduced himself and told me that his name was Melvo and that he had came from the future. He said that he needed a volunteer (namely me) to come with him and help him explore his era. A question then popped into my head. Why did he want me to go with him? But rather than voicing this doubt I stayed quiet. He then took me into the strange car-like machine which I now knew to be a sort of time-machine. We went very slowly through darkness and after what seemed like hours, we reached his era. It was night there too but the sight that greeted us was rather depressing. There was no moon in the sky. There were high-tech houses but there was no source of light to be seen anywhere. He told me, "I want you to spend a day here." "A day....? ", I asked, "but nobody knows that I'm here." He just said, "There will be no problem." I hesitated for a moment but then agreed and went with him to a nearby house. He showed me a bed covered by a glass dome. I was too sleepy to ask him about it and went to sleep there.

I was woken up by my a sudden jerking produced by my bed which then threw me out of the dome into what looked like a dressing room. I stepped into a strange suit which Melvo told me to wear. I also had to wear an oxygen mask. I told him that I could very well breathe without these. But he shook his head and said, "There has been no oxygen during day time on our planet for years and we have to use these masks until it's night, We have to breathe with a substitute gas." I agreed and went down gloomily for breakfast. A table was set, on which there were two plates with a few dry shreds of cucumber and a few pulses. I stared at the food which Melvo ate heartily. As though reading my thoughts, he said, "There has been no water on our planet for years because our ancestors wasted and misused it. "Surpried, I asked, "Don't you have rains?" But he said, "Since the time from which water was misused, the rivers dried up and clouds disappeared from the sky. We now have no rains." I said, 'What a horrible situation to be in!" "Yes", he replied, "but we have no choice. The plants that we have been cutting down stopped growing and now no more oxygen is being supplied." "Why aren't there any lights anywhere here?", I asked. He sadly replied,"Our ancestors wasted the little fuel on the Earth." This world was devastating in all respects. Who would have thought that our Mother Earth would turn into something like this?

This is a piece of fiction... or is it? A world like this might seem imaginary but the day is not far when our descendants could live on a planet without water, oxygen or any other elements of life. The fate of our planet lies in our hands... ■

My Favourite GAME

Anarkh mammen, 7B

My favourite game is football. I watch football often because its my favourite pastime. During the weekends I often watch Barclays English premier league. My favorite teams are Manchester United and Tottenham hotspurs.

Playing football inspires me. It helps me to forget the difficulties in my life. My ambition is to become a football star. I don't want to win. I just want to play the game, because its fun. Football is one of the most beautiful games that the world has ever seen. People watch the game with great interest. The spirit of football can be seen when the supporters jump in joy when their team scores a goal. Still it is one of the roughest games. The 2007 FIFA world cup final is an apt example.

One day I hope to play for Manchester United as its striker. So I recommend you to play the game of football and get her a jolt from it...

TRY IT OUT!!! ■

CHAK DE INDIA A REVIEW

Bharath Krishnan, 8 B

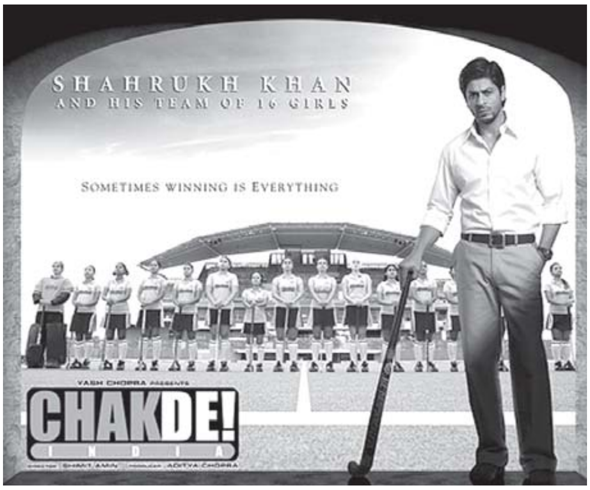

I have recently become a fan of Bollywood films after I saw this wonderful movie called 'Chak De India.' The film starts with the Hockey World Cup finals between Pakistan and India, with Pakistan having a 1-0 lead over India. In the final minute India gets an opportunity to redeem itself with a penalty. Kabir Khan (Sharukh Khan) gets the chance to shoot the penalty, which he unfortunately misses. Kabir Khan is branded a traitor and driven away from his locality.

After seven years of suffering, Kabir Khan finally gets an opportunity to prove his worth – as the coach of the Indian Girls Hockey team. The team which was not at all performing up to its potential now comes under Kabir Khan's scrutiny. However the girls could not put up with this strict coach and asks him to quit the team. But a surprise incident causes the coach to return and they end up winning the Hockey World Cup.

The film is portrayed in a beautiful manner. After seeing the film we can understand a lot about the difficulties faced by the Indian Girls Hockey team. The film has made me adore the sport and I am now a fan of the Indian Hockey team and I wish them all the best. Chak De India! ■

IDENTIFY THE PERSON

1. The fastest author
2. The worthy poet
3. The coolest poet
4. The joyous author
5. The tallest poet
6. The trembling author
7. The foulest author
8. The wittiest author

Deepak S V, 8 B

Answers

1. Jonathan "Swift"
2. William Words"worth"
3. Robert "Frost"
4. James "Joy"ce
5. H W "Long"fellow
6. William "Shake"speare
7. William "Faul"kner
8. Walt "Whit"man

THE SEED OF EVIL

Sankar H, 8 B

Food money and shelter had evaded Jack for three days. His mother and sister were tired and weak with hunger. Even on that day he had received a letter from Shylock requesting him to visit his place for a job. Mother had told Jack not to be too friendly with Shylock as he was the most cunning and shrewd man in town. However three days of hunger and exhaustion had made Jack a blind judge between good and evil.

Shylock's place was dark and congested. He was drinking wine when Jack arrived. Shylock quickly put aside the wine and said" Aha! I knew my little Jack would come. Let's get straight to the matter. I saw that old man Thomas with a lot of money. Tomorrow he's going to take it to his town. Before that we've got to steal it." Jack had done a bit of pick pocketing before but to do a burglary was a totally different thing. He bluntly refused. But, Shylock who could exercise a lot of influence on people succeeded.

The night was cool and quiet and very dark- a thief's favourite night. Jack had an easy time getting in through Thomas's window. He searched the whole house and found the money. Thomas did not hear anything because he was sleeping, dreaming about getting his savings to the hospital and saving his daughter from a serious neurological disorder.

After the robbery Jack was excited. He had never before experienced such a wonder in his life. The next day, in the morning as he walked with Shylock to the next site of robbery he never heard Thomas's loud wail of sorrow. He did not hear Thomas's lifeless body falling to the ground. Because Shylock, or more precisely, he himself had planted in him, the seed of evil. ■

My Best Birthday

Savio Victor, 8 B

My mother was a Malayalam teacher in Carmel High school. When she was working there, she had taught the two sons of our current Union Defence Minister Mr. A.K. Antony. The elder son – Anil K Antony was a very stubborn student. My mother was the only person who was able to control the mischievous Anil. The student Anil was very fond of my mother. After a few days Mrs. Antony came to my house to arrange tuition for her son. Since then Mrs. Antony and my mother became very close friends.

Last August Mr. Anil was going to the United States to continue his higher studies. But before he departed he wanted to see his old teacher and receive her blessings. So he called and informed my mother that he was coming to see her on the 18th of August. It happened that my birthday was on the 19th. As I was having my Math and Economics exam on the 20th I didn't have the time to celebrate my birthday. But my mother did not forget about it and told Mr. Anil about it.

It was the 18th of august. I was in my room studying for the exam when my mother came in and told that Mr. Anil was on his way. After 15 minutes I heard the screeching of brakes. I knew it was him. I went to the sitting room. Mr. Anil and Mrs. Elizabeth with smiling faces wished me a happy birthday and gave me lots of sweets and brought my mother a sari. Then they sat talking for more than 2 hours. And then they left.

I felt that it was my most boring birthday ever. This was because I had to study and could not celebrate. But after their coming I felt that this was the best birthday ever. Everyone will not be as lucky as me to have received a birthday present from a defence minister's family. ■

The Day I Became a Hero...

Anand V, 9 A

It was the month of August that I first received an opportunity to bring out the hero in me. All the members of my family had gone to attend my cousin's marriage in Delhi. I did not go with them owing to the fact that I had an English examination the very next day. I was all alone in my house and I studied late into the night. I went to bed way past midnight. I had hardly closed my eyes when I heard a noise in the next room. I saw a light in my mother's room. I feared the worst. I slowly crept to her room. There I saw a man with his back turned to me. He had broken open the jewellery box and had pocketed the ornaments in it. Now he turned to another box and was deeply engrossed in his "work." I didn't miss the chance. I slowly went up to the door and closed it from outside. I then began to shout for help at the top of my voice. Hearing the shouts my neighbours came over quickly and enquired what had happened. I told them everything and they rang up the police immediately. Soon, an Inspector and two constables came and arrested the thief. My parents were astounded when they heard about my brave venture! Guess who I dream about becoming when I grow up? ■

The last page

Joel James Joseph, 9 B

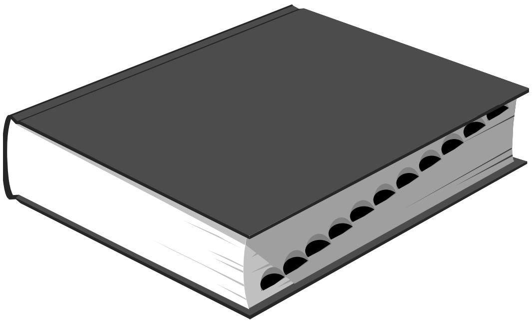

Dan was sitting on his couch, reading a book which he had just bought .He was reading page 122, but the voice of the shopkeeper rang in his ears.” Do not read the last page; it will only bring about terrible things to both to you and me.” But Dan had just paid six hundred rupees for the book and came home and felt that he had every right to do whatever he wanted with his book.

There was nobody at home. As he started reading the book, he heard a shrill cry from outside. A cat was lying on its back; cats usually land on their feet. “Something’s wrong” he told himself. More and more weird things started to happen. Now as he neared the last page, the sky turned black and it started to rain heavily. The windows opened and shut rapidly, the panes shattered. Finally Dan reached the last page, page 133. Lightning and thunder struck at the same time. Dan closed his eyes. He still had’nt taken a page yet. His mind was clouded with doubts just like the sky. Dan told himself “come on, what could possibly happen, just do it...!”

Two seconds later, it was all over. No heavy rains, no quakes, nothing. Everything was fine, just the way it used to be. Something miniscule was printed at the bottom right corner. Dan strained his eyes.... *Price Rs 50/-only.* Everything went blank in Dan’s mind. Six hundred rupees... the warning... the miniscule letters... it was terrible, just like the shopkeeper predicted. ■

LIFE IN THE BACK BENCH

Firoz Babu, 9 C

Life in the back bench ....what a life! It is something close to heaven. Every boy’s dream is to sit in the back bench and there is usually a fight for it in the beginning of the term. What is so special about the back bench? Well.....we students think that sitting in the back bench is cool and the benefits speak for itself.

You can cause all the mischief you want over there. But alas... the teachers also know about this specialty. In their eyes the most ‘famous’ villains are found inside the perimeters of the back bench. They keep their eyes open for the back-benchers, most of the time. In the end it turns out that the boys who are caught frequently are of the back bench. So at times, life in the back bench turns out to be hell too. But sitting in the back bench is a very memorable experience. Any current or former ‘back-bencher’ will vouch for that. Ex-Loyolites say that they are nostalgic about the fun that they had in their days and most of the stories revolve around the back bench. Even the most famous communities in Orkut are centered on the back bench. Members unanimously say that the life in the back bench was one of the most memorable times of their lives. So the next time you get a chance, just dive into the back bench, for the ride of your life. ■

THIS IS NOT JUST ANOTHER BOOK REVIEW

Noel Johns, 9 B
Nitin Chidambaram, 9 B
Job J, 9 B

Book	:	Gently And Firmly
Author	:	Father C.P Varkey
Publisher	:	ST.PAULS, Bombay

"There was a time in Loyola School when it was not uncommon to see serious fights among senior students. Even cycle chains were used once. Several attendance registers were found torn. The tyres of the school buses were found deflated a few times. Once a motor was pushed into a well. Discipline was far from exemplary. Every year 4-5 students were detained in each class. The results of the school-leaving class were 85%, this in spite of the fact that most students had private tuition."

These were the lines with a screaming headline- 'A Book on Loyola's Transformation' we saw on the blog of ex-Loyolite, Ashok.R.Chandran. We immediately got interested as the above-said described a government model school rather than a Jesuit-run Loyola School, which is one of the best schools in the country. But the fact remained that these lines were written by our former Principal Father C.P Varkey in his 'Better Yourself' series of books- 'Gently And Firmly' and this greatly surprised and intrigued us. After reading the whole post we were determined to lay our hands on the book. Thus, the next day after much coaxing and pleading with our dear Vice Principal Fr.Edassery, we got the book.

The book describes how Loyola changed from the above-mentioned "School" to what it is now. This transformation should have happened in the 70's-80's as Father C.P. Varkey says he was directly involved in the process and that he watched it firsthand. This change according to him was a direct result of the techniques, which he describes in the book, and this made the school more student-oriented and student-run rather than an ordinary school where the teacher always have the last word. The freedom and the fun which we now enjoy has its roots in these techniques which were implemented in the school. The school houses, the squads, the school assemblies which are now almost entirely run by the students, worked the magic for this transformation.

The author gives us information about many changes brought about during the transformation. One of the most striking changes was the revamping of the uniform. Loyolites no longer had to wear a tie. This has been something which has made us unique from other English medium schools and the so-called 'international schools'

The students, to this day, have found this a better custom. Another reform was the allotment of games periods when the concerned teacher was absent. This is something which only our school can boast of. But the main fact highlighted by the author was that, in spite of the fun and freedom given to the students, the academic results took a good turn. The result, after the first year of this transformation, was around 85% pass and after two years it was 100% pass and in the next year it was 100% first class. The results have never gone down since then.

The author, through the book, tells us how the children were made to feel that the school was for them and that they were important here. A startling fact that we found in the book (as said by the author) was that there was a curious practice that existed during the distribution of the progress cards. The Principal would give the students as many cuts as the number of subjects in which he had failed.

When we sit back and think, we feel that Loyola would not have produced the Santosh Sivans and the IAS officers, had it not been for this invaluable change. Loyola would not have become such a reputed school, a school were hundreds of applications arrive for a mere two or three seats, a school whose alumni could be found at the top ranks of any profession, a school whose products enter the most sought after institutions in the country, a school which is just 3 years shy of it's Golden Jubilee, had it not been for these changes. ■

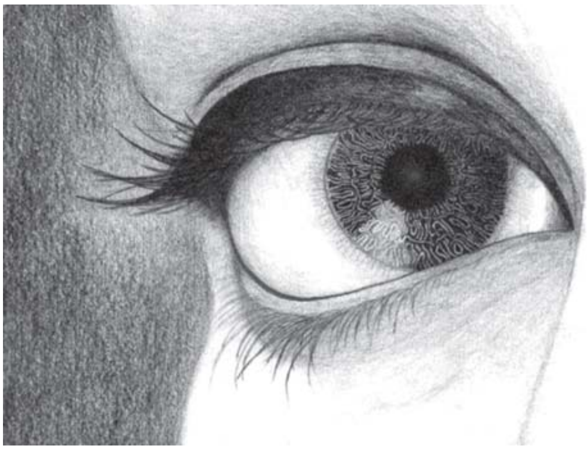

TO SEE IS TO BELIEVE

Alen Ashish, 9C

I was on my way to my cousin's house at Bangalore, when I came to see a man walking above the waters of Periyar. We stopped to watch this magical scene. There was a huge crowd around the lake who were watching this. Some people said that he was walking over a long strip of glass which was supported by a large pile of bricks. Some other said that he was able to walk above the water due to the phenomenon of surface tension, which is the same principle that enables ants to float. The man walked from one end of the lake to the other without noticing the crowd around him. He looked about thirty years and was wearing a white robe. After crossing the lake he vanished into thin air. The people looked around, but he was not to be seen. Some say he was a wizard, but I believe he is the one 'who would come after 2000 years to save the world.' ■

Swimming in an ocean all alone

Govind S, 10 B

Same old days with the mindset that the sole intention in life is to crack the board exams to get 674 marks out of 700, that too a far fetched dream. We spend 4 hours a week in the Physics, Chemistry and Maths tuition classes and maybe even more. Getting our eyes exposed to the early morning hours of the day may become useful if the future holds in store for us the uniform of a watchman.

The results of some insane exam seem to be lurking in the corners everyday. Monotony = 10th standard life. Our life is spent on dragging ourselves from tuition to tuition and then taking back our tired bodies home to our books and test papers. The spectacled "Buji" showcases an ugly smile. Everyone has a lot of animosity towards him. "He will die a terrible death". I reassured myself. As I looked out of my window I could see a school bus disgorging loads of students. If all these guys are eyeing the prestigious first place I better pretend that I am senile and take refuge in a mental hospital. Just then we thought of the results of our dear seniors, they had truly done justice to our schools reputation. If they can why cant we???

This question seized all of us by storm. It purified the blood flowing through our veins. We felt exalted and newly alive. Prosperity is the fruit of labour. Then why not work??

Our teacher's words that a little sacrifice at the right time will gift us more happiness which shall remain unscathed in our minds. We have decided to try it out.

Some old things unfolded in a different way. The classroom looked more sacred than the nearby temple. The tuition homes and study books appeared even more attractive than the girl in front. Our homes seemed sweet enough.

We belong to a tech savvy generation where we seek solace in music from MP3 players. We are aware that too much of this should not influence our thought processes but yet we fall under its grasp. With people like our parents pouring out their hard earned money and their boundless affection on us I don't think that we will need any other motivating element. I think I have started swimming! ■

How do you choose a Friend?

Krishnamohan P & **Nidhin R,** 10 B

How do you choose a friend? Sounds simple enough, but when we look seriously into it, it becomes as difficult as explaining music to a deaf and dumb person. A true friend is every man's dream - a person to share one's dreams, hopes, and grieves. Here are a few experiments on how you should choose your friends…

Experiment 1

Observe external characteristics (Avoid close observation if the specimen is a girl).

Observation and Conclusion

1. If too rough – better avoid.
2. Buji of the class – keep a distance
3. If cool & soft – go for it

Experiment 2

Talk a bit with him/her.

Observation and Conclusion

1. Listening to you with wide eyes and ears – You are lucky (double lucky if it's a girl). Proceed to next step.
2. Looking down impatiently – he/she is not your type.
3. Always talking good about you – keep an eye (if possible both) on him/her.
4. Clenching fist, biting nails – Run for your life!!!

Experiment 3

Try to get him/her to talk about their personal problems with you. Make them feel that you can solve their problems.

Observation and Conclusion

1. If you find a lot of common problems – you've got a good friend (but not a true one….yet)
2. Weird problems – You must be nuts to persist with him/her!
3. No problems at all – He/she may have problems but don't consider that a hindrance in their life. So if you want an easygoing buddy, go for it.

Experiment 4 (for female specimens only)

Talk with her but don't get too friendly. Keep a look out for gossips.

Ask her about her brothers.

Observation and Conclusion

1. If more than two – Danger!!!!!
2. Only one – Deal with him first.
3. None – The coast is clear.

Try to talk to her more personally. Whatever be it, it's your decision.

Result

All these experiments are for finding a good friend but to find a true friend, one has to be really lucky and sincere. Sometimes when you see a person you feel that you have known him for years. Culture, language, colour, etc. should never be an obstruction for friendship.

Finding a true friend is like searching for a needle in a haystack. But once found, he/she will add bright colours to your life. So to get a true friend be sincere, loving and open-hearted.

P.S.
1. All the above experiments are tested and verified.
2. Perform all experiments at your own risk (especially no.4). ■

You Tube, Brutus!!!!!

Vinu Joseph, 10 C

Ah........You Tube, the portal of videos. I heard about You Tube from my friends, and thought of checking it out. It was one fine morning after the 2006 Annual Exams. I waited for my parents to clear out from the house and then turned on the computer. I logged on to http://www.youtube.com for the first time in my life!

Great fun! I raced along the thousands of videos posted on You Tube, ranging from music to sports, cinemas to news clippings, etc etc etc... Soon I discovered that I could even post my own videos onto You Tube. I borrowed a handy cam from my neighbour, shot videos, and uploaded them. But wait... why on earth am I glorifying You Tube? I didn't tell you the worst part of it. I woke up from the bed only to stare at the scroll size telephone bill held by my dad. I fell back onto the bed, where I lay still for the next three days. Here's the bill for you:

(Sample Bill)

DataOne	
Monthly rental	Rs. 250
Free Monthly usage	– 1024 MB
Additional cost per MB	– Rs.0.90 per MB
Additional cost	– 5509 x 0.90 = Rs. 5675
Total Internet charges	– Rs. 6309

The Polter'geist

Cherian T Kunnumpuram, 8 A

One night during my summer holidays I turned on my computer to surf the net. As soon as I saw the desktop I realised that something was amiss. Instead of the usual wallpaper of a race car, I saw a pearly translucent image of a young boy. I first thought that my brother had changed it. But on closer inspection I began wonder what the picture could be...it looked like a boy except that he seemed too ghastly and pale to be one. It seemed as though I could see through his insides. But before I could dwell further upon this bizarre picture, it poked its head out of the monitor and started talking to me. You could imagine my horror when it said that he was Polter and that he was a ghost. I somehow managed to ask him how he had got into my computer. Then he explained that he was a ghost but intended to do no harm to me. It seemed that he just needed my help. Then he told me the most unbelievable story. He said that he lived in a ghost village in another dimension. It was attacked by a witch who cast a spell on Polter and blew him to this dimension. He then told me that the only way for him to get back to his own dimension was through my computer (of all machines). He had come to ask my help.

I was totally bewildered. How on earth was I supposed to help him? I told him that I was just an ordinary thirteen year kid who had clue about traveling through dimensions. Polter was not sure whether my computer would be spared. After thinking for a moment, I said "Well, if its that important to you, go ahead."

Polter thanked me and swooshed through the monitor. Suddenly the screen went blank. After moments of anxious waiting, the computer screen glowed bright. But this was only for a moment. It then returned to normal, with the picture of the race car as the desktop picture once again. As I sat thanking my stars that nothing had happened to my computer screen, I could not but help wonder what had happened to Polter. Had he reached back to his dimension safely or was stuck somewhere in the endless boundaries of space. One can only guess... ■

Don't Read This

Niaz "nutcase" Mohammed, 10 C
Autumn 2007

What??? You are actually reading this despite the warning above? Well then, prepare to read what no one has ever written on a piece of paper. You will see what has not been discarded by the editors as it was too clumsy or not the "tight" material to be published in the magazine. Here I venture into the wild to push the limits of English Literature.

As I am writing this, I must tell you that it's raining cats and dogs and there is a temporary blackout. (Whoa! SURPRISE! SURPRISE!) Here my best friend cum Buji Venkatesh S (buji@yahoo.com) is trying to study the most boring subject ever. To add to the racket, a battalion of uncontrollable troopers – often called as classmates try to sit on the teacher's head. The "black" board, now grey in colour, stares at me as if it's expecting some great literary creation here. NOT HAPPENING, dude, NOT HAPPENING.

Now another bunch of crazy fellows run along the corridor – in search of TRUTH (?) and pursuing the source of knowledge. I do wonder what that disgusting smell is.

"Some decaying piece of food or fruit

That has been and may be a gain?"

Anyway, it smells bad and is getting on the nerves of the "spiky haired dude" AKA "plucky" who is trying (though unsuccessfully) to put in something on that blank piece of paper in front of him. Another guy next bench desperately tries to scribble his seventeen syllable first name into his work of art. Some guys are putting in ORIGINAL jokes (Fake – o – LA) that make happy people cry and crying people dead.

Everyone (including me) are trying hard to put something in that paper to submit for the magazine (the one which you are holding yourselves) – er.... except for "Pint" who is staring at the black spot in the otherwise flawless piece of paper. Can't blame them. They are trying their best. LEAVE IT TO MY CLASS, THE LA KINGS OF CREATIVITY, TO TURN THAT BLANK PIECE OF PAPER INTO A GOLD FRAMED PIECE OF ART.

My pen is starting to run out of ink now – so for for that reason (and only for that reason), I must stop. But, I had promised you in the beginning that I would write something that has been never written by anybody on a piece of paper. I really mustn't write this. But for the sake of honesty (Ahem!), here it is.

"A9697BERE2747SIRIT56936949NIAZMOHAMMADISCRAZY12!@#%^^&*(90DJSJALKJSJ$$%^DLJRH^$%^E!@#&*(9348HELL8047#$^&5JDHR%^*%*&^82347N$&(B!!!!!:")

There! Things from pure imagination, never seen on paper before, and never again (so long as you don't copy this!)

Yep! Time to stop. Refer: "All good things come to an end". By now, you probably must be thinking that you probably shouldn't have read this at all. Hate to break it to you, brother......... .... BUT I TOLD YOU SO!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!! ■

THOU ART BAPTIZED AS...

Sajad S. Santhosh, XI A

Loyola has always been different from other schools in many respects. But there are some things that even Loyola can't change. One of these would be bynames or simply nicknames.

The Cambridge Advanced Learners Dictionary defines a nickname as 'an informal name given to a person, usually based on his proper name or character'. Yeah, right! Here at Loyola we take naming to a whole new level. The amount of thought put into the invention of a nickname is one that is matched only by Einstein and Edison. Okay, I might be exaggerating a bit but believe me, Loyolites take the greatest care in the coinage of a nickname.

Well talking about nicknames, they are of different types. There are nicks based on peculiar features of people (like the Cambridge Dictionary suggests). Well there is the guy who is called the 'Buji' because ....he is a buji. Then there is the guy called 'Aal Maram' or banyan tree (*Ficus religiosa* to botanists) because of his seemingly big-headed attitude and because his roots are spread across different schools in the city (He's even got links outside the city). There is this lad called 'BITS', not because he is completely given his life to get into the Birla Institute for Technology and Science, but because these four letters expand into something that.......cannot be published in the magazine.

Then there are the nicks that are based on one single event on one 'fateful' day. Well there is one guy who was rubbed with chalk powder (the sacred type) on his forehead and biceps, one day, and he ended up with the name 'Sami' (bet you've heard alot about him). There is this other guy who came to class one day, after having slept throughout his haircut, with something resembling a baseball cap and was christened 'Thoppi'.

The Sylvester Stallone fan was called 'Rambo'. This later turned into an apt name when he started visiting the gym. The guy who accidentally let slip that his favourite motorcycle is the Royal Enfield Bullet was named 'Bullet'. The fact that he runs fast like a speeding bullet has made it unnecessary to renew the name. The innocent I'm-a-good-boy looks of one classmate got him the name 'Pattar'. But don't be deceived because he's the one who usually catalyses all the problems that precipitates in class.

There are of course nicks that go by the Cambridge dictionary. 'Raj', 'GL' and 'M' are three lads who happen to share their first names and are therefore referred to by their surnames. 'Moses' is another popular surname (teachers actually think that's his name).

Needless to say there is a fourth group of people who have new nicknames each day. Mark my words Ajeesh, Pandey, Thiri, Protein, Constable, Tinku, Paraash, Kimby are the names of one single person. His latest name is #<*q (@?".^> {]-w~=*$619! #.

Kichu, Kannan, Bala, Bee Jay, Hallo, Put, randu-rupa-ari, Mandhi, Kashu, Kajjah, Mon, Stud, Nakki, Rotti, Tiger, Aad, ... the list of nicks go on. And this is just from my class. If I had to mention the nicknames of Loyolites in different classes then I would need a separate magazine. I'm not exaggerating – you can check with Loyolites, each of whom would give you a detailed account of different nicknames and their derivation.

It's hard to find a Loyolite without a nickname. Popular supermarkets go by the motto of 'You name it. We've got it.' Here at Loyola we beg to differ 'You've got it?.. ....We'll name it!'

P.S. 1. Readers are requested to be kind while naming the author after reading this.

2. All the nicknames used in this article are original and copyrighted. Piracy will be punished.

3. Juniors are requested to maintain the high standards set by their seniors while naming their friends. ■

EPILOGUE

Sriram P, XII A

He ran his fingers through his hair nervously. The moment was just hours away. It would all be over then. Many important lives and one inconspicuous one would cease to exist from that instant. But there was no time to reflect on life and such philosophical stuff now. The Sage would summon him presently. He would be loaded with his fateful gear, like a chicken stuffed before the kill.

It was the same day, he remembered, two years ago, that changed his life forever. The masked men had confronted him while on the way to his shop. They, he reflected, were the ones responsible for all this. They had lured him with something he could not possibly resist. And, like a fool, he had fallen prey.

A hand on his shoulder... startled, he turned back. One of the sage's right-hand men. "Time for-" snarled the brute. He nodded and swallowed his thoughts. Time to dress up. His thoughts clouded him on his way to the room... It was difficult... He had been a normal person before. But the financial situation then, and his miserable income... and they had lured him with the one thing he needed most - money. Now, like a disposable bottle, they were flinging him off... but he was not under their compulsion. Here again, money played the lead role, as it did on a warm summer morning, two years back...

He replayed that history vividly in his mind...that summer of April, he was on the way to his roadside shop, when a motorbike stopped by him. A man motioned him to come near him. He spoke in an almost inaudible whisper. "The sage has come to know of your troubles. We are ready to help you...if you join us". In the prime of his youth, he was ready for anything.

He agreed... I'm with you. They led him to their leader (or the Sage, as he was called). Everything was fixed. He was, from then on, a member of their secret terror-group - L for Liberation (LFL). And the promise did not fail. Payments in hard cash reached his hands after every successful mission. All went well... until one fateful day. When the letter from home reached him that day, he was desperate... and incidentally, the Sage had something in mind too. The two struck together. The plan... and his need. It was a split-second decision, but he had to do it. Even though it would cost him bitterly... even though it meant his life. It would be his last task - his last role... a suicide bomber.

Everything was ready now. Dressed for the kill, he surveyed himself. The fatal device circled his waist. One press... the end. He was dazed, but a maniacal will was making him go through it. The same determination, the thought of the result, the reward... No, it was not their ideals that he lived for. He didn't give a damn about what ideas his masters were propagating. He did everything for the stacks of rupee-notes that awaited him in the end.

He started his final journey. As usual, a crowded political rally...Edging his way through the packed crowd, he didn't see the pair of eyes closely watching his every move - the person to whom they belonged having received orders to "follow, and see if everything went well, if not, gun him down"... for the Sage trusted no one. The minister would be there in a few minutes time. He was sweating profusely... these men, and their ideas. He was in the dark as to what the hell the minister propagated, and what in it made the Sage and his gang dislike him. However, one thing was certain: the man was to be put to silence... and it was his job to see to that... upon his life.

The political figure arrived in a convoy of gleaming white Ambassador cars. The minister, clad in white, stepped out, acknowledging his supporters who thronged about him. The time had come... inching nearer to him, he came within 'range'. His fingers trembled about the button, which would trigger the fateful explosion—

He closed his eyes... the image of his sister came into his mind. It was all for her... she was suffering from cancer, and the final operation that had to be done was beyond even the regular payments he had been sending home for her, right from the time her joined the LFL to find means for her treatment. The moment the Sage required a man for his top-priority mission, he knew it was his chance. The big sum of money would reach his family soon. With his departure. she would live... A tear made its way down his pale cheek. This one life's exit, which would take the life of many others, was all for an other life. This wasn't selfishness... it was selfless love.

He had no time to hesitate. He uttered a final prayer, and pressed the button. ■

CAREER GUIDANCE

Archith Mohan, XI A

Once a doctor, an engineer and a politician were having an altercation as to whose was the oldest profession. The doctor argued that long before the dawn of mankind there were other life-forms and nature nurtured these life-forms which implied the existence of skills, unique to the medical profession. Following the doctors' line of thought the engineer suggested that long before any life form existed God created everything which implied architectural skills. But the politician delivered the killer argument – before God made the universe there was total chaos which must of course have been created by a politician. I totally agree with the politician and you should too. Any misgivings? Well if you do, I suggest you open a thesaurus – you would find that the word 'politician' is listed as a synonym for pandemonium. The thesaurus might also list the politician as a synonym for hypocrite, equivocator, fraudster, thief, slanderer, ineffectual idiot, ostentatious oaf and so on. If it doesn't, you've got yourself a mighty bad thesaurus. Your wondering what I have got against politicians. Nothing actually, except for the fact that I think that politicians and political parties are ruining this world.

I'm not saying that all politicians are conscienceless creeps who are enormously egocentric. There are some like Vladimir Putin with over 80% approval ratings in their countries, who have rejuvenated economies, raised living standards, lifted up their nations from the brink of disintegration and thus given their people the power to dream big once more. One might as well forgive him for accumulating 40 billion in the process. Fidel Castro may be deified by his countrymen. He consistently employs his rhetoric in opposition to the US. He offers free healthcare and the like in Cuba. But I view such acts as ones of atonement for denying edification, political freedom, and ideological expression to his countrymen in the past. A detailed study of the past of any politician of the world reveals an ugly truth, so grotesque that it deprives him of the moral right to be even the representatives of even hell-dwellers. The murky morbid world of politics has parasites that are unbridled and spare none at all. In this world there is always an opportunity for the mud-slingers out there to exercise their throwing arm and the ones with dirt on their faces, envious of the virtuous ones successfully offer temptations to self-destruct.

In this world, elected officials directly or indirectly cause the death of an individual every second. Corruption claims a million bucks every minute. In this world there are opportunities aplenty, the only thing that one has to do is seize the opportunities available. Politics is a vast field inhabited by a varied lot. Some genuinely care about their people and tussle for their rights but are uncompromising and unmoved when it comes to the causes of others. Some are in search of the adulation of the masses, the thrill of speaking in front of a sea of humanity, and the challenges of the most notorious job in the world. Some are here just because they can't go anywhere else. All these people cannot achieve one-way traffic all the road to progress. They are congesting the road.

Just don't get me started on Indian politics. The Advanis, the Sanjay Gandhis, the Bal Thackerays are there for all to see. You see, sight is not such a glorious gift after all. History has taught us that we learn nothing from history, but still it does not hurt to flick through the pages of the times gone by. We've had great kings who were superb at warring, distinguished visitors proficient in looting (remember Ghazni?) and of course literary luminaries who fashioned works such as the Mahabharata. No wonder that we've been blessed with leaders who make long speeches which no one can comprehend (but which

plenty of simpletons lap up), leaders who are well capable of squabbling among themselves for fictional reasons for hours and hours but cannot win in an argument with a literate chimpanzee and leaders who name themselves along the lines of Silvio "Corrupt" Berlusconi and Thaksin "Shady" Sinawatra.

No wonder India is still stuck on the footpath adjoining the highway to progress. The headless chickens (I mean no friends in the media) at the helm ain't got any idea how to transcend party politics. Opposing for the sake of opposing surely serves no purpose. One episode in Indian politics which particularly irked me is the Rama Setu controversy. The BJP initiated the Sethusamudram project but they saw the danger to the Rama Setu only when the UPA started working on it. This country has no future.

I do dream that one day will witness the extinction of the political race and then political parties will become defunct. I do dream that elections will be eliminated and precious public money will be invested to make life better for the people and not to bring pests to power. I dream of a world where people do not have to donate to fund organisations who use the money to spread false propaganda and furnish themselves while there are billions whom they can help in countless ways. I hope for a revolution of the kind man has never seen before.

The facts and figures that I have listed in this article may not have citations, but sadly there is a good chance that these may be understatements. Your wondering why this article was titled career guidance, well, why shouldn't it be? After all it tells you not to be a politician, that is, if you want some respect. **And by the way, sincere apologies to all you literate chimps out there.** ■

The person who never left you...

Nivin Bennet, 12 B

She protected you for ten months in her womb and after that she made sure that the protection was no less. She fed you from her own breasts and after that she made sure that you never went hungry. She cooked for you, clothed you, prayed for you and loved you. She gave whatever was good and necessary for you. She spent everything on you. She never forgot to wake you up in the morning nor did she ever forget to bid you good night every night. She often feared whether you might take the wrong course and even if you did tread the devil's path, she never disliked you. She just prayed for you even more. You listened to her when you were a kid but when you grew up, you felt that she ought to listen to you. You demanded lots from her. At times, maybe unknowingly, you have shouted at her. Yet, she never complained. She didn't panic when the vegetable-knife hurt her. But she did, when your first tooth fell. She was with you to hear your sorrows and joys but you thought not to share it with her. She paid the telephone bills however high even if you were the only person who used it. When you were at work, she called you a million times to know if you were fine. You chose to ignore them but she never gave up. You felt your friends were more necessary. You lost your job. Your friends left you. But your mother didn't. She found you new jobs. You even forgot to thank her. Your mother found you a good girl, but you had found your own. She ditched you after a small fight. But your mother begged her not to leave. Still she left. But your mother didn't. She stayed with you, supported you, and did the daily chores. And one she was on her bed, about tom accept god's call. The call came and she went. Days went by. And then you realised... that your mother was your best friend! ■

Redumption Reassured

Abin K. Alex, 11 A.
Rohin Moses, 11 A.

The preparations for the drama started with the hunt for the perfect theme. And all the Chemistry and English classes were changed into brainstorming sessions. People came up with serious themes to comical themes to themes that were way out of this earth.

We finally stuck to the theme which was rather philosophical and serious. It was about the search for the perfect Indian. There were a lot of hurdles to cross to make this a reality. It required careful planning and proper execution. But as time was a limiting factor we decided to go for an alternative theme. And after another session of brainstorming and mixing up of all the random ideas of the class including the mafia, the corrupt government, a prominent lady character, and the supernatural we had another theme. Our class was a melting pot of singers, creatively inclined guys, orators, actors and the tech savvy people. In short we had the correct mix required for a perfect drama. We were sure that we would be able to present a drama that would be etched in the viewers' minds.

That was how Uday Shetty, Dr Sandhya Vadakekandathil, Steve "Ironknuckle" Irwin and Abu Ben Adhem came on stage. Now came the challenging part of writing the script and rehearsing. All the rehearsals were fun packed and the actual script was improvised heavily by the spontaneity of the actors which came out during the rehearsals. We wanted to put something on stage that would make people think, 'Hey……that's different from all the dramas that I've seen', and without making them go crazy. And viola! The idea of a shadow play involving Jesus Christ and Mahatma Gandhi was born.

Tuitions were cut, holidays were sacrificed and afternoon naps were interrupted. The target was as usual – 'The best'. Actors did splendidly well during the rehearsals. Everybody knew all the parts. When someone or the other couldn't make it to a rehearsal, others neatly filled in for the actors to practise. Props and costumes were 'finalised' and changed every now and then. The last week before the school day was tension-filled. There were doubts about how the shadow play would turn out to be on stage. There were also doubts regarding whether some of the rehearsal's highly performing actors would come out well on stage in front of a huge crowd. But these were sorted out fast and by Thursday, every one had several stints on stage and the confidence ran high.

And came the day. Final rehearsals and random dialogue delivery were replaced by photo sessions and casual talk. And it was time…..scene one saw the angel writing down the names of people who loved the lord and to whom the lord actually reciprocated. The questions of Abu were answered by the angel Gabriel who showed him showing figments from the life of a doctor who did not waver from the path of righteousness and a thug who repented for

his sins. They believed in themselves and thereby the Almighty. This was followed by the acting out of scenes in which the doctor was harassed by the corrupt politician Uday Shetty. The scenes that followed showed the life of a thug who was struck with the realiSation of how cruel his actions really were. The thug repented for his deeds and begged for the mercy of god.

The multimedia presentations exemplified the lives of Jesus Christ and Mahatma Gandhi. But the angel goes on to show the suffering they had to go through inspite of their countless good deeds. The shadow plays showed the sad end to the two noble lives.

"but their good deeds are etched onto memory's whitest marble".

But echo played spoilsport to our dream of a perfect drama. Audience sitting at the back of the auditorium couldn't comprehend clearly due to the echoing of the sound. But that was shadowed by the scintillating acting prowess showcased by the students. Even the principal congratulated a few of the actors in person. The angel portrayed by Archith Mohan was one of the many things that stood out in the drama. The flying effect of the angel created by the host of technicians from our class was appreciated by the audience.

The drama had its fair share of lighter moments. In the doctor scene where Uday Shetty threatens Doctor Sandhya, Sandhya finds out that she did not have a mike and was looking towards the side stage and showing actions to inform us that she did not have a mike and at the same time trying to look bewildered at the threats from uday. And from that arose a new facial expression which cannot be replicated by anyone.

It was indeed a team effort and the floor manager Ravishankar did his job perfectly. Thus were able to produce one of the best acting showcases in the past ten years. The same people who were tagged as the most irresponsible people came up with one of the best dramas ever!

Forty minutes of unparalleled attention and applause....that was enough for us... all those sleepless nights...it made us a part of history. ■

CELL PHONES

What are the advantages of cellphones? What a silly question? ... Eh. We use cellphones to call people who are miles away from us. Text them, listen to music etc. Well are these the only advantages of the cellphones? Well like anything man has made, the cellphone has a lot of disadvantages too. Even though the numbers of disadvantages are less, the impact is very big. In today's world, cellphones are more of a necessity than a luxury. Prolonged using of the phone will result in the gradual decrease of a person's hearing capability and may even cause cerebral disorders. A more common disadvantage is how it causes automobile accidents. Suppose we are driving a car or a bike and suddenly the phone starts ringing and you attend it and this course of events results in a broken arm or leg or even cost you your life. Moreover misuse of camera phones are on he rise today. This is just the tip of an iceberg, yet cellphone is a necessity today. Whatever the cellphone does its only due to the ten fingers which unfortunately or fortunately are under our control.

Anand Jyothi A, 7B

Football Team

Basketball Team

Karate Kids

Non Teaching Staff

A Chat with Fr. Varghese Anikuzhy S.J.

Post 2000, Loyola entered a transition phase. Change became the only thing permanent in the school. The architect behind all these changes is a person looked upon with respect mixed with a small amount of fear, by his colleagues and students. Reading his thoughts could probably be the toughest task that a person could ever imagine. Two students, Master Aravind Sreekumar of 7 A and Master Arun Sudarsan of 11 A, got the rare privilege to interact with the vibrant character on one fine October evening, when he had just slid into his office after a usual busy day which was rounded off with a PTA meeting with parents and teachers of the 12th standard. In this exclusive interview with The Loyolite 2008, Fr. Varghese Anikuzhy spells out information about his personal life, critical views on various issues, and his future plans.

Born into a very religious and orthodox agrarian family at Nedumkunnam in Kottayam district, he was just like every other middle-class child of that era. Though the youngest in the family, he was never pampered, neither by his parents Mr. Cheriyan Scaria and Mrs. Eliyamma Scaria, nor by his 2 brothers and 4 sisters. His father passed away when he was at the tender age of five. From then on, the responsibility of running the huge household fell upon the shoulders of his eldest brother. During this phase, his mother proved to be his biggest support and inspiration.

Starting his formal education at a CMS school close to his own house, he finished his matriculation at a Parish school run by the Nedumkunnam church. Remembering his school days, he points out that he liked his Headmaster, Mr. Chacko for his pleasant behaviour towards his students.

Excerpts from the interview

Q. What are the changes that you observe in the relationship between a teacher and a student?
A. During my school days, teachers were considered to be somebody great. The students loved and respected their teachers. Over the years, there has been a constant decline in the purity of guru – sishya relations. The commitment of teachers was certainly much better in those days. They lived for their students.

Q. The education sector has become a battleground. Parents often complain about the work load of their children. What have you got to say on this issue?
A. The work load was certainly less when I was a student. But we had some work load at home. We had to take part in the regular affair of running the family.

Q. In which year and at what age did you become a priest?
A. I became a priest at the age of 37. It was after 13 years of higher studies.

Q. What motivated you to become a priest?
A. During my stay in Belgaum, I was in close touch with the Jesuits who ran a school called St. Paul's. I used to meet them and talk to them. Moreover, I was staying in a Parish church and there was a Goan priest there, with whom I was very close. I was really close to this religious group. That led me to become a priest.

The Lighter Side of Loyola

Arrogant. Intimidating. Champions. No, it is not the Australian cricket team. This is what people who have seen Loyolites at interschool fests think. Well...there is not much we can do to change that impression but we would like to try and throw some light on the real characteristics of Loyolites. The survey conducted by the editorial board of Loyolite '08 has revealed the fun loving side of Loyolites. Respondents were in the age group of 14 to 17. The results are for all to see

How do you spend your time in class?

Listening to the teacher 27%

Talking with friends 30%

Siesta 15%

Irritating the teacher 15%

What do you watch on TV ?

41% STAR MOVIES – Movies & songs

30% ESPN – Sports

10% Discovery Channel – Intellectual Stuff

19% HBO Boxing After Dark – Ahem.... can't say

Where do you spend your free time while on the campus?

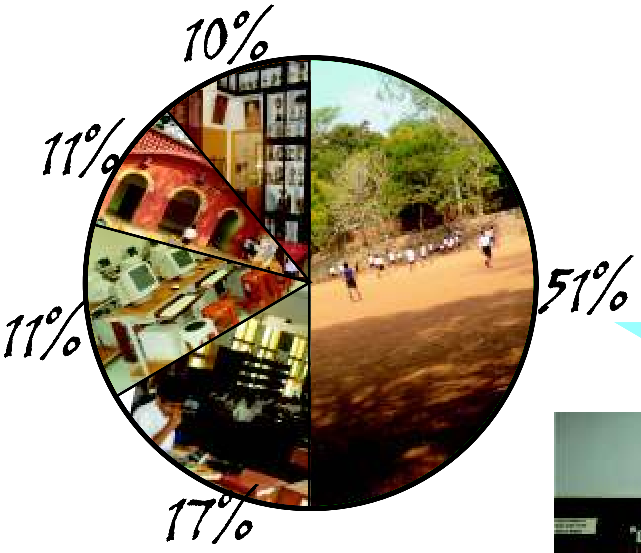

How do you prepare for exams?

Burning midnight oil | Daily revision | Exams... Duh! | Revision two weeks before

What kind of computer games do you play?

Sports - 32%

Action & bloodshed - 29%

Racing - 21%

Strategy - 18%

Whose lunch do you eat?

Mine & Friends - 41%

Anything but mine - 7%

Anybody's & Everybody's - 18%

Just mine - 34%

How much time do you spend at tuition places?

4 to 6 hours - 32%

10 to 12 hours - 19%

can't count - 28%

6 to 10 hours - 21%

What kind of music do you listen to?

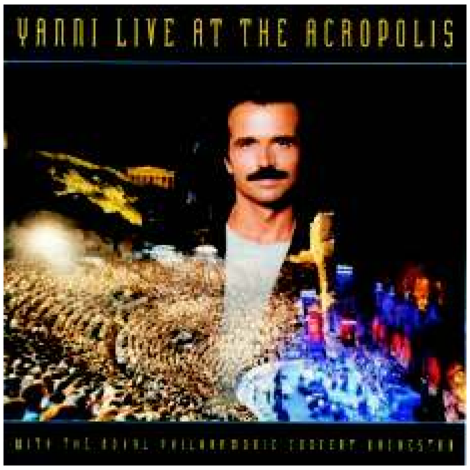

Melody - 45%

Country - 8%

Rap & Rock - 41%

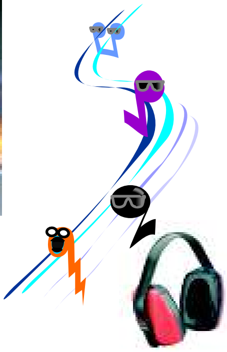
Deaf to music - 6%

How often do you log in to your orkut account?

Orkut? what's that? - 33%

Once in a while - 29 %

orkut beta

Daily - 19%

Once a week - 19 %

The corridor that never ends...

Sreedeep P.R, 12- A

Another January morning greets me. Nothing has changed over the years; the same cold early hours of the day, the first rays of the universal flame waiting to kiss the paradise of the mortals; the same twitters, the very ambience of the cool January morning hasn't changed a bit.

Life has drawn the curtains over another year, like it has repeated 12 times; exactly 12 times. Never did I feel a whole year pass by, not till today the 16th of January 2008. Here at home as I try desperately to get comfortable with my 'mundu', I feel that augmenting pain, my eyes at once hot with tears, my vision gets blurred, a tiny sob escapes my larynx, the realization suddenly dawns upon me, it is the end of an epoch. It is the last time we guys confine ourselves within the four walls of a totally different world…our 12A.

Everything has come to an end, a sudden one, that approached so inconspicuously. The very thought of it hurts me like anything. Time never bids us goodbye as it flies. Only when it reaches beyond all the limits of proximity, beyond unseen horizon, do we realize that it has never waited, nor has it ever turned back. How I wish that today would disappear yesterdays last hour?!. Why so close, why so untimely, and why at all?

13 years; 13 short years passed so quickly, like a gentle wayward breeze, unbridled. Who actually did bother? It just happened. This great institution that looms high over each kid who takes his first step to this hallowed land, where I too shyly stepped into my kindergarten days has been the same throughout. The refreshing greenery, the warm hospitable atmosphere that greets me is still alive. The voices, so vivid and clear, visions so scintillating and lively, in course of time, many did bid goodbye, many more joined newer links of supreme brotherhood that bonded the odd fifty brats together. Together we celebrated Youth Festivals, school days, Lafests, together were we in times of pressure and together were we for fun. Those class hours, the much dreaded exams and those wonderful excursions.

This is too much; it hurts me, the sinking feeling when I realize that all these would cease to roll one dreaded day and that today marks the end of an era.

The strength of bonds manifests itself through the agony of parting. Our lives – almost 18 years of which the thirteen wonderful years were in the cradles of Loyola, my school. Together we grew under the mesmerizing freedom that was bestowed on us. Those captivating sessions by our loving teachers, who guided us and held our hands with each faltering step, who wished nothing but all the dizzy heights in life for us. Those hours of wild play in the sweltering heat… all those simple things now lead me to paranoia… I gape at the impudance at which time has crept into the best days of my life, with nothing but mere helplessness.

****

The day has bid goodbye, and hence started its journey to the minds of many. Redolent thoughts manifested itself through warm tears. Finally everything has ceased, prosaically. It was fun for those toddlers, who were quite amused to see their seniors clad in a different dress. Our beloved mentors, with all their love and prayers, did give us all the best of whatever the 'guru' can bestow upon the disciple. That solemn, serene ambience will remain etched in our hearts until our last breath flutters away. Here, back at home again, when I fix my gaze on the orange ribbon- bound candle in my palm, which spread the light of love just hours before, I feel it once again, the augmenting pain, eyes hot brimming with tears. The candle in my hand reduces to a blurred palette of orange and white.

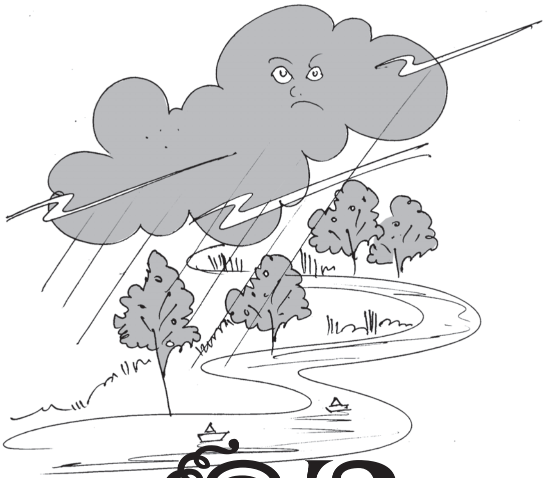

മഴ

വിഷ്ണു മോഹൻ, X - B

തുള്ളിക്കളിക്കുന്ന വെള്ളത്തുള്ളികൾ,
പൂമഴ സാന്ദ്രമായി പെയ്തിറങ്ങി.
വെൺപുതപ്പിനാർദ്രമായി തൂകുന്ന,
ചെറുമഴപക്ഷികൾ കൂടിറങ്ങി.

കാറും, കോളും. ആകാശഗംഗയും,
സായാഹ്നവീഥിയിൽ കോർത്തിണങ്ങി.
ഇരുളിന്റെ വാനവും, കുളിരിന്റെ കാലവും,
ഉത്സാഹഗീതത്തിടമ്പുകളായ്.

ചിതറിത്തെറിക്കുകയാണീ നനുമൊട്ടുകൾ,
കിരാതമാം പാരിനങ്കണത്തിൽ
വിതറി പെറുക്കുകയാണാ കർഷകൻ,
കനകം വിളയുന്ന നെൽപ്പാടങ്ങളിൽ

പൂക്കളെഴുന്നേറ്റു; മാരിവില്ലിൻ
സ്വപ്നശോഭസാന്ദ്രമാം കാലൊച്ചയിൽ.
ഋതുക്കളുഴിഞ്ഞിട്ടു വാനവിപഞ്ചിക,
തേങ്ങലാം മാറ്റൊലിച്ചീള് പോലെ.

ആനന്ദധീരരാം കർമ്മയോദ്ധാക്കളതാ,
ഭൂമിയിൽ നൃത്തം ചവിട്ടീടുന്നു!
ഉത്സവം കൊണ്ടാടുകയാണാ മാനവർ,
നിൻ വരവിന്റെ വികാരവുമായ്.

ഹാ! ഹാ! വാനമണ്ഡലമേ!
പൂത്തിറങ്ങുമീ മഴ തൻ കുമിളകൾ
നിൻ രൗദ്രതയോ? ശോക സാന്ദ്രതയോ?
അതോ സന്തോഷസന്താപസംഘർഷമോ?

കാലം കടന്നാലും, മാനം മറന്നാലും,
തോരാതെ പെയ്യുമീ കാർമേഘവും
സ്ഥിരതയില്ലാത്തൊരു ഭൂമിയിലെന്നും
സ്ഥിരതയുള്ളതും നിങ്ങളല്ലോ.

കാനൽ ജലം

വിവേക് ബി. കൃഷ്ണൻ, VIII- B

സങ്കടക്കടലിന്നറുതിയാകുന്നൊരു
പുതിയ പ്രഭാതം സ്നേഹം
മനസ്സിന്റെ കോവിലിൽ പ്രതിഷ്ഠയാകുന്ന
പരമപുണ്യമാം സ്നേഹം

കരുണസ്വരൂപിണിയാകുന്നു സ്നേഹം
മനസ്സിന് സാന്ത്വനം സ്നേഹം
അനന്തസാഗരമാകുന്നു സ്നേഹം
ഒരു കാരുണ്യക്കടൽ സ്നേഹം

ശിശുവിന് അമ്മതൻ ലാളന സ്നേഹം
നെഞ്ചിൽ നേരുള്ള തോഴനും സ്നേഹം
ഏതൊരാപത്തിലും നമ്മെ തുണയ്ക്കുന്ന
താങ്ങാണ് തണലാണ് സ്നേഹം

ദാഹിക്കുന്നവനൊരിറ്റ് ദാഹജലം പോൽ
അവിഭാജ്യമാകുന്നു സ്നേഹം
നോവ് പകരാത്തൊരമ്പാണ് സ്നേഹം
എത്ര മനോഹരം സ്നേഹം

നിത്യഹരിതമാം അനുഭവം സ്നേഹം
കനൽക്കാട്ടിലെ ജലമാണ് സ്നേഹം
എത്ര വർണ്ണിച്ചാലും മതിവരാത്തൊരു
സാന്ത്വന സാമീപ്യം സ്നേഹം

കവിത

മഴയിൽ നിന്നൊരു നൊമ്പരം

ശ്യാമപ്രകാശ് എം.എസ്, IX - C

ആനന്ദവാഹിനി, ആശ്വാസരൂപിണി
നീ ചൊരിയും വർഷ മണികൾ
സിരാഗ്നി വാഹത്താൽ പുളയുന്ന
പാരിന് അമൃതിൻ പുതപ്പാകുന്നു.
നൂൽപൊട്ടിയുനിരും മുത്തു കണക്കെ
തെറിച്ചു വീഴും നിൻ മുത്തുകൾ
വെന്ത് പുകയും മൺത്തരികൾക്ക്
ആശ്വാസമാം കനിവാകുന്നു.
മഴവെള്ളം ഒഴുകും നടുവീഥിയിലെല്ലാം
കളിവെള്ളം മുങ്ങിയും പൊങ്ങിയും ഒഴുകുന്നു
ഒഴുകിമറയും കൊച്ചരുവികളിൽ
കുട്ടിച്ചുവടുകൾ നൃത്തമാടീടുന്നു.
ഇലകളിൽ തട്ടിത്തെറിക്കും തുള്ളികൾ
മുല്ലമൊട്ടു പോൽ ശോഭിക്കുന്നു
അവയുണ്ടാക്കും ഇളം കുളിർമയിൽ
എന്നുള്ളം പുളകത്താൽ തുടിച്ചീടുന്നു.
കാഴ്ചതൻ ജാലകം അടഞ്ഞു എൻ മുന്നിൽ
ഇനിയീ കാഴ്ചകൾ എൻ ഓർമ്മ മാത്രം
ആനന്ദക്കടലിൽ മുങ്ങിയ എൻ മനം
ദുഃഖത്തിൻ നാളത്തിനാൽ ആളിക്കത്തി.
കണ്ണുകൾ അന്ധമായി കൺമുന തമസ്സിലായി
എൻ മനം ദുഃഖത്താൽ ആളിക്കത്തി.
പുളകപൂർണ്ണമാം ആ സുഖാനുഭവങ്ങൾ
അതിനെ നീറിപ്പുകയും കനലാക്കി
നിറകണ്ണോടെ സ്മരിക്കുന്നു ഞാൻ എന്നോർമ്മയെ
എൻ ഇരുട്ടിനെ അകറ്റും ചെറുനാളത്തെ
എൻ ജീവന്റെ ചെറു സ്പന്ദവും നിലക്കും വരെ
എന്നോർമ്മ, എൻ ആത്മനൊമ്പരം.

വിമൽ പി. തോമസ്, VIII - B

ഒഴുകുന്ന സ്നേഹം

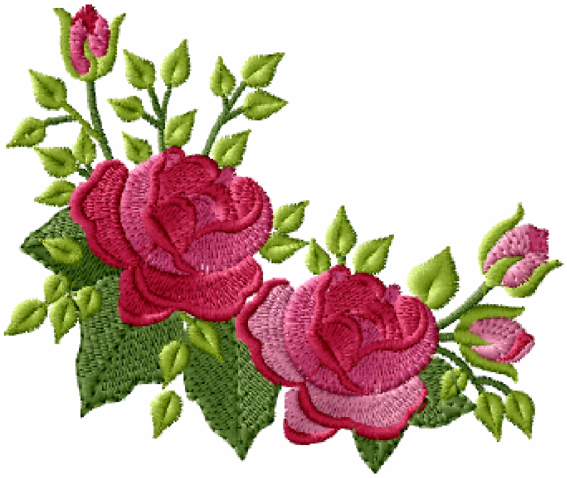

അരുവിയിൽ ഒഴുകുന്ന തേനാണ് സ്നേഹം
ബന്ധങ്ങൾ ചേർക്കും മലരാണ് സ്നേഹം
കുളിർകാറ്റിലലിയും ഹിമമാണ് സ്നേഹം
മാനവർ കൊതിക്കും മധുരമാണ് സ്നേഹം

മാതൃഹൃദയത്തിൽ നിറമാണ് സ്നേഹം
ഉണ്ണിതൻ മനസ്സിൻ അമൃതാണ് സ്നേഹം
മിത്രങ്ങൾ പങ്കിടും നന്മയാണ് സ്നേഹം
ദൈവം ചൊരിഞ്ഞിടും അരുവിയാണ് സ്നേഹം

പൂക്കൾ പോൽ മനോഹരമാണ് സ്നേഹം
സമീരൻ പോൽ അവർണ്ണനീയമാണ് സ്നേഹം
ഗഗനം പോൽ വിസ്തൃതമാണ് സ്നേഹം
താരങ്ങൾ പോൽ സുന്ദരമാണ് സ്നേഹം

ഉണ്ണിതൻ മനസ്സുപോൽ നിർമ്മലമാണ് സ്നേഹം
പട്ടുപോൽ മേന്മയേറിടും വെൺമയാണ് സ്നേഹം
പുഷ്പം പോൽ വിരിഞ്ഞിടും അഴകാണ് സ്നേഹം
ശലഭം പോൽ പറക്കും സുഗന്ധമാണ് സ്നേഹം

സമസ്ത ലോകവും ഒരു പോലെ കൊതിക്കും,
ഒരു ദിവ്യമാം തേജസ്സാണ് സ്നേഹം
ലോകത്തിൻ നന്മകളേന്തിടും തൊഴനാണ് സ്നേഹം
മനുഷ്യഹൃദയത്തിൻ അടിസ്ഥാനമാണ് സ്നേഹം

മനുഷ്യജീവിതത്തിൻ തൂണാണ് സ്നേഹം
രാക്കിളിപ്പാട്ടുപോൽ മധുരമാണ് സ്നേഹം
ഈശ്വരൻ തന്ന നിധിയാണ് സ്നേഹം
ഞാനെന്നും കൊതിച്ചിടും നന്മയാണ് സ്നേഹം.

കഥ

കീ... കീ... കീ... കീ...

അരുൺ സുദർശൻ, XI - A

ഇരുൾ മൂടിയ വഴിയിലൂടെ അയാൾ വേച്ചു വേച്ചു നടന്നു. അയാൾ തിടുക്കത്തിലായിരുന്നു. വെളിച്ചത്തെ നിഗ്രഹിക്കുന്ന അന്ധകാരത്തിന്റെ ശക്തികൂടിക്കൂടി വന്നു. അയാളുടെ മുന്നിൽ ഒരു ലക്ഷ്യമേയുണ്ടായിരുന്നുള്ളു. അതിലേക്ക് അയാൾ കുതിക്കുകയായിരുന്നു.

ഇരുൾ മൂടാത്ത വഴിയിലൂടെ അയാൾ ഓടുകയായിരുന്നു. അയാൾ തിടുക്കത്തിലായിരുന്നു. സദാനേരവും ചിരിക്കുന്നവന്റെ വെളിച്ചം അയാൾക്ക് ശക്തി നൽകി. പാദങ്ങൾക്ക് പോറലേൽക്കാതിരിക്കാൻ അയാൾ തുകൽച്ചപ്പലുകളിട്ടിരുന്നു. അയാളുടെ മുന്നിൽ ഒരു ലക്ഷ്യമേയുണ്ടായിരുന്നുള്ളു. അതിലേക്ക് അയാൾ കുതിക്കുകയായിരുന്നു.

ആശുപത്രിയുടെ വാതിൽ തള്ളിത്തുറന്ന് അയാളോടി, നിർത്താതെ ഓടി. ഒടുവിൽ മൂന്നാം നിലയിൽ അഞ്ചാം മുറിയുടെ മുന്നിൽ അയാൾ നിന്നു. അകത്തേക്ക് കയറുന്നതിനുമുമ്പ് തുകൽ ചപ്പലുകൾ ഊരിമാറ്റി. തന്റെ കുഞ്ഞിനെ കാണാൻ അയാൾക്കു തിടുക്കമായി. എന്നാൽ..... കുഞ്ഞുങ്ങളേയാണയാൾ കണ്ടത്..... ഇരട്ടക്കുട്ടികൾ... "നിങ്ങളുടെ അദ്ധ്വാനത്തിന് ഇരട്ടി മൂല്യം"

കയ്യ് വളരുന്നുണ്ടോ, കാൽ വളരുന്നുണ്ടോ എന്ന് അയാൾ നോക്കിക്കൊണ്ടേയിരുന്നു. അതുമാത്രമല്ല., ചെവി വളർന്നാലും, മൂക്ക് വളർന്നാലും അയാൾക്ക് ആനന്ദമായിരുന്നു. ദിവസവും പത്ത് കൊട്ട സ്നേഹം അയാൾ അവരോരോരുത്തർക്കും നൽകി. കൂടാതെ രണ്ട് കൊട്ട വാത്സല്യവും മൂന്ന് കൊട്ട പണവും നാല് കൊട്ട ഉമ്മകളും.......

വർഷങ്ങൾ പോയത് അയാൾ അറിഞ്ഞില്ല. സ്നേഹത്തിനും വാത്സല്യത്തിനും കുറവില്ലായിരുന്നു. എന്നാൽ പണത്തിന്റെ കൊട്ട കുറഞ്ഞു വന്നു. കുട്ടികൾ ഇപ്പോൾ യുവാക്കളായി. ആവശ്യത്തിന് പൈസയില്ല എന്ന പരാതി. ചുറ്റിലും നാലഞ്ചു സുന്ദരിമാരല്ലേ ഉള്ളത്? കിട്ടിയ ചാൻസ് കളയണോ? മക്കൾ രണ്ടുപേരും അച്ഛനെ പിഴിഞ്ഞു.

വർഷങ്ങൾ പോയത്. അയാൾ അറിഞ്ഞു. മക്കൾ തന്നോടുള്ള കടം വീട്ടിയതെങ്ങനെയെന്നും അയാൾക്ക് ഇക്കാലമത്രയും കൊണ്ട് മനസ്സിലായി. ഇണക്കിളി കൂടുവിട്ട് പരലോകം പൂകിയതിനാൽ മക്കളുടെ എച്ചിൽ തന്നെ ശരണം എന്ന ഗതി. രണ്ട് വർഷത്തിനുള്ളിൽ രണ്ടുപേരും രണ്ടുപേരെ വെച്ചു കെട്ടി-കെട്ടഴിച്ചു.... കലികാലം !

അയാൾ വേച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു. ഇരുവരെ ലക്ഷ്യത്തിലെത്തിയില്ല. "ഇനിയെത്ര നാൾ... നേരം...?" അയാൾ സ്വയം ചോദിച്ചു. പ്രഭാതകിരണങ്ങൾ തന്റെ നേരെ പതിയ നോക്കിയപ്പോൾ അയാൾക്കോർമ്മ വന്നത് തന്റെ മക്കൾ പെൺക്കുട്ടികളെ 'സൈറ്റടിക്കുന്നതാണ്'.

ഒടുവിൽ അയാൾ എത്തി. മരങ്ങളിൽ പക്ഷികളില്ലായിരുന്നു. എല്ലാവരും പ്രാതലിനായി പോയിരിക്കുന്നു. തന്റെ മുന്നിലുള്ള കൂട്ടിലേക്ക് അയാൾ നോക്കി. ആവശ്യത്തിന് ചൂട് നൽകാൻ അയാൾക്ക് സാധിച്ചിട്ടുണ്ട് എന്നയാൾക്ക് തോന്നി.

പെട്ടെന്ന് എന്തൊ പൊട്ടിവരുന്ന ശബ്ദം... അയാൾ കാതോർത്തു.... അത് ഈ കൂട്ടിൽ നിന്നായിരുന്നു...... അയാളുടെ കണ്ണുകൾ വിടർന്നു.... ഒരു ചെറിയ തല പുറത്ത് വന്നു........ പിന്നെയും ചെറിയ തലകൾ വന്നുകൊണ്ടിരുന്നു......

'കീ കീ കീ കീ കീ കീ കീ.................'

ആ പക്ഷിക്കുഞ്ഞുങ്ങൾ അയാളെ വിളിച്ചു. എന്നാൽ അയാളത് കേട്ടില്ല.... അയാൾ കേട്ടത്........

"അച്ഛാ........അച്ഛാ...........അച്ഛാ......."

പിതൃത്വത്തിലേക്ക് അയാൾ വീണ്ടും നടന്നു നീങ്ങി.

ലേഖനം

മനുഷ്യരാശി ഇന്ന് വളർച്ചയുടെ ഏറ്റവും അത്യുന്നതമായ ഒരു ശ്രേണിയിലാണ്. കൽപനാതീതമായ കാലത്തെ കാട്ടു മനുഷ്യനിൽ നിന്നും അവൻ ഏറെ വളർന്നു കഴിഞ്ഞു. ഇന്ന് ഈ പാരിടം മുഴുവൻ അവന്റെ കാൽക്കീഴിൽ ഒതുങ്ങുന്നു. എന്നാൽ ഈ അവിശ്വസനീയമായ പ്രയാണത്തിൽ പല ഗുണങ്ങളും, പല മേന്മകളും അവന് നഷ്ടപ്പെട്ടു കൊണ്ടിരുന്നു. അതിൽ കൈമോശം വന്നു പോയത് അവന്റെ സംതൃപ്തിയാണ്.

പ്രമുഖ സാമ്പത്തിക ശാസ്ത്രജ്ഞനായിരുന്ന

ആധുനികതയുടെ കുത്തൊഴുക്കിൽ

വിഷ്ണു മോഹൻ, X - B

പ്രൊഫ. ലിയോണൽ റോബിൻസ് തന്റെ ഒരു പുസ്തകത്തിൽ ഇങ്ങനെ കുറിച്ചിടുകയുണ്ടായി– "ലോകം എന്നും എപ്പോഴും എങ്ങനെയും വളർന്നുകൊണ്ടിരിക്കും, അതിനൊപ്പം മനുഷ്യനെന്ന അതുല്യ ജന്മത്തിന്റെ ആവശ്യങ്ങളും. ഇന്നത്തെ ആധുനിക കാലത്ത് മനുഷ്യന്റെ ആവശ്യങ്ങൾ അനിയന്ത്രിതമാണ്, അസ്സീമമാണ്." എത്ര മഹത്തായ ഒരു ആപ്തവാക്യമാണ് റോബിൻസ് വെളിച്ചത്തു കൊണ്ടുവന്നത്!!

ഇന്നത്തെ ലോകത്ത് നേടാൻ കഴിയാത്തതായി ഒന്നുമില്ല. എന്തും എപ്പോൾ വേണമെങ്കിലും ലഭ്യമാകുന്നു. അവയെല്ലാം വാങ്ങിക്കൂട്ടാൻ ധാരാളം നരജന്മങ്ങളും, ഈ ലോകത്ത് ഇനി എന്ത് പുരോഗതിയാണ് നേടാനുള്ളത്? ആർഭാടത്തിനും അപ്പുറത്തുള്ള ഒരു ജീവിതശൈലിയല്ലേ, മനുഷ്യൻ ഇന്നു പിന്തുടരുന്നത്? എന്നാൽ പോലും അതൃപ്തി എന്ന സങ്കീർണ്ണജ്വരം നമ്മൾ മനുഷ്യരിൽ, ഒരു പ്രഭാസമായി കളിയാടുന്നു. ഇപ്പോൾ കിട്ടുന്ന സൗകര്യങ്ങൾ ഒന്നും നമുക്ക് പോരാ, എന്ന രീതിയിലാണ് പെരുമാറ്റം രൂപപ്പെടുന്നത്. ഭക്ഷണത്തിൽ തുടങ്ങി കമ്പ്യൂട്ടറിൽ അവസാനിക്കുന്ന ഒന്നുമൊന്നും അവനെ തൃപ്തനാക്കുന്നില്ല. അത് ഇനിയും വേണം. ഒരു തരത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ ഈ അതൃപ്തി ഒരു ഗുണമാണ്. എന്നാൽ മറുപുറം വരച്ചു ചേർത്താൽ, ദോഷവുമാണ്.

അതൃപ്തിയുടെ ഗുണവശങ്ങൾ തന്നെ നമുക്ക് ആദ്യം ചർച്ച ചെയ്യാം. അതൃപ്തിയെന്ന ഒരു ഘടകമാണ് കണ്ടുപിടുത്തങ്ങളിൽ നിന്നും കണ്ടുപിടുത്തങ്ങളിലേക്ക് വളരാൻ അവനെ പ്രേരിപ്പച്ചത്. ഈ അതൃപ്തി ഭാവം ഇല്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ ജീവിതം ഇന്ന് ഒരുപാടു മാറിപ്പോയേനെ. വെറും ഒരു ഇലക്ട്രിക്ക് ബൾബ് കൊണ്ട് നമ്മൾ സമാധാനിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ ഇന്നത്തെ ടി.വിയും കമ്പ്യൂട്ടറുമൊക്കെ എവിടെയാകുമായിരുന്നു? ആധുനിക മനുഷ്യന്റെ ദിനചര്യകളേയും ക്രമസംവിധാനങ്ങളേയും ഒരു പക്ഷേ അതൃപ്തി തകർത്തെറിഞ്ഞേനേ കൂടുതൽ അറിയാനും, കൂടുതൽ നേടാനുമുള്ള മനുഷ്യന്റെ ദാഹത്തിന് കാരണമായത് അതൃപ്തി എന്ന ഉൾപ്രേരണ തന്നെയാണ്. മെച്ചപ്പെട്ട വസ്ത്രങ്ങളേയും, നിയന്ത്രണാതീതമായ ഇലക്ട്രോണിക്ക് ഉപകരണങ്ങളെയും അതിശയോക്തി ഉണർത്തുന്ന പുരോഗമനത്തെയും ഈ അതൃപ്തി വളമിട്ടു വളർത്തി. ആ വളമിടൽ തന്നെയാണ്. ആധുനിക മനുഷ്യനെ വീണ്ടു വീണ്ടും വളർച്ചയിലേക്ക് നയിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്.

എന്നാൽ പൂർണ്ണമായും ഗുണങ്ങളെ ഊട്ടിയുറപ്പിക്കാൻ വരട്ടെ. അതൃപ്തി പലപ്പോഴും ഒരു ഇരുതല വാളായി മാറാറുണ്ട്. ഒന്നിലും തൃപ്തനാകാത്ത ആധുനിക മനുഷ്യൻ പല അപായങ്ങളേയും വിളിച്ചു വരുത്തുന്നു. അതിൽ ഏറ്റവും വലിയ വിപത്ത് പതിയിരിക്കുന്നത് പ്രകൃതിയെന്ന വജ്രായുധത്തിൽ തന്നെയാണ്. എന്തിനോടുമുള്ള മനുഷ്യന്റെ അമിതമായ അതൃപ്തി, എല്ലാ ആവശ്യങ്ങളുടേയും മൂല കാരണമായ പ്രകൃതിയുടെ സന്തുലിതാവസ്ഥയെ താളം തെറ്റിക്കുന്നു. ഒഴിച്ചുകൂടാനാവാത്ത പല വസ്തുക്കളുടേയും വംശനാശത്തിന് ഇത് കാരണമാകുന്നു. പ്രകൃതിയുടെ സന്തുലിതാവസ്ഥ താറുമാറായതുകൊണ്ട് പ്രകൃതിക്ഷോഭങ്ങളും മനുഷ്യനിലേക്ക് വന്നടുക്കുന്നു. ലോകമെമ്പാടും നാശം വിതച്ച ഒരു സുനാമി നമ്മൾ കണ്ടു. ഈ സ്ഥിതി തുടർന്നാൽ പല സുനാമികളും ഭൂകമ്പങ്ങളും പ്രകൃതിദുരന്തങ്ങളുമൊക്കെ നാം കാണേണ്ടിവരും.

ഇന്നത്തെ ആധുനിക സമൂഹത്തിന് ഉതകുന്ന ഒരു സ്വഭാവവൈശിഷ്ട്യമാണ് അതൃപ്തി. എന്നാൽ ഗുണങ്ങളും ദോഷങ്ങളും ഒരേ അളവിൽ തന്നെ അതൃപ്ത ഭാവത്തിൽ കൂടിക്കലരുന്നു. അതുകൊണ്ട് തന്നെ ഇതിന് വ്യക്തമായ ഒരു പരിഹാരം നിർദ്ദേശിക്കാൻ ആർക്കുമാകില്ല. എന്നാൽ ഒന്നുറപ്പാണ് – മനുഷ്യനുള്ളിടത്തോളം കാലം അതൃപ്തിയും ഈ ധരിത്രിയിൽ നിലകൊള്ളും.

പത്രങ്ങൾ നമ്മുടെ മിത്രങ്ങൾ

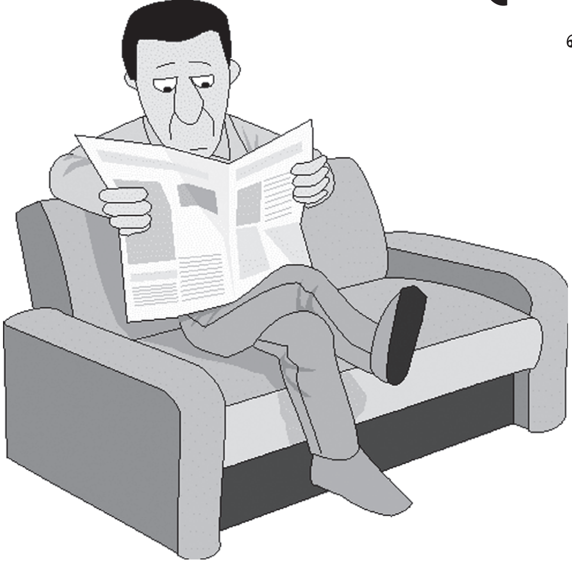

ബാലഗോപാൽ യു., VII - A

പത്രങ്ങൾ നമ്മുടെ മിത്രങ്ങളാണ്. അതിന് ഒരു സംശയവും ഇല്ല. രാവിലെ എഴുന്നേറ്റാൽ നമ്മൾ നോക്കുന്നത് നമ്മുടെ പത്രമാണ്. ഒരു കാപ്പിയും കുടിച്ച് പത്രം വായിച്ചില്ലെങ്കിൽ ആ ദിവസം ശരിയാകില്ല എന്ന് എന്റെ അച്ഛൻ പറയാറുണ്ട്. ടി.വി ഇല്ലാത്ത വീടുകൾക്ക് ഇത് ഒരു വരദാനമാണ്. നമുക്കും ഇത് പ്രയോജനം ചെയ്യും. ഒരു വാർത്ത നാം വായിച്ചാൽ അത് മനസ്സിൽ നിൽക്കും. പത്രത്തിലെ വാർത്തകൾ നമുക്ക് വെട്ടിവയ്ക്കാം. പക്ഷെ ടി.വി യെ വെട്ടാൻ പറ്റില്ലല്ലോ. പത്രങ്ങൾ നമുക്ക് ഉപയോഗപ്രദമായ ഒരുപാട് കാര്യങ്ങൾ നമ്മെ അറിയിക്കുന്നു. ഏറ്റവും വില കുറഞ്ഞ ഒരു മാധ്യമമാണ് പത്രം. ഈ ലോകത്ത് നടക്കുന്ന അഴിമതികൾ, പ്രധാന സംഭവങ്ങൾ, പ്രധാന വ്യക്തികളെക്കുറിച്ചുള്ള വാർത്തകൾ, നല്ല പുസ്തകങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള റിവ്യൂകൾ, സിനിമകളുടെ പരസ്യം സാധനങ്ങളുടെ പരസ്യം എന്നിവയെല്ലാം പത്രങ്ങളിൽ വരുന്നു.

നാം പത്രം വായിച്ചാൽ വേറെയുമുണ്ട് ഗുണങ്ങൾ. നമ്മുടെ ഭാഷ, സ്ഫുടത എന്നിവ നന്നാകും. കൂടുതൽ പുതിയ പദങ്ങൾ നമുക്ക് മനസ്സിലാകും.സ്കൂളുകളിൽ പഠിക്കുന്നതിലുപരി നമുക്ക് കൂടുതൽ കാര്യങ്ങൾ അറിയാൻ കഴിയുന്നു. നമ്മുടെ ലോകവിജ്ഞാനം വർദ്ധിക്കുന്നു. പത്രത്തിന്റെ ഗുണം എന്തെന്നാൽ അത് ഭാവി ഉപയോഗത്തിനായി സൂക്ഷിച്ച് വയ്ക്കാം. പ്രോജക്റ്റിനായി വാർത്തകൾ, പടങ്ങൾ എന്നിവ വെട്ടിയെടുക്കാം. പക്ഷെ ടി.വിയിലും കമ്പ്യൂട്ടറിലും ഇങ്ങനെ ചെയ്യാൻ കഴിയില്ല. പറ്റുമെങ്കിൽ തന്നെ അത് ഒരു ഗുലുമാലാണ്. കീശയും കാലിയാകും. ഇന്റർനെറ്റിൽ നോക്കണം, പ്രിന്റെടുക്കണം. എന്തൊക്കെ പണിയാണ്!

പക്ഷെ ഒരു നാണയത്തിന്റെ രണ്ട് വശമുള്ളതു പോലെ തന്നെ പത്രത്തിനും ചില കുഴപ്പങ്ങളുണ്ട്. തലേ ദിവസത്തെ വാർത്ത മാത്രമേ അറിയാൻ കഴിയൂ. വാർത്തകൾ അറിയുമ്പോൾ താമസിക്കും. ചിലപ്പോൾ പത്രങ്ങൾ അപവാദങ്ങൾ പ്രചരിപ്പിക്കും. നടക്കാത്ത കാര്യങ്ങൾ പ്രചരിപ്പിക്കും. മറ്റുള്ളവരെ കളിയാക്കി കാർട്ടൂണുകൾ വരയ്ക്കും. പിന്നെ കുറെ രാഷ്ട്രീയവും. എനിക്കിതെല്ലാം ദേഷ്യമാണ്!

പക്ഷെ പത്രത്തിന് വേറെ ഗുണങ്ങളുമുണ്ട്. മറ്റ് മാധ്യമങ്ങളിൽ ഇല്ലാത്ത ഒരു കാര്യം കൂടിയുണ്ട്. കാർട്ടൂണുകൾ ഭാവി ആവശ്യത്തിനായി ശേഖരിച്ചു വയ്ക്കാം. പിന്നെ എനിക്കിഷ്ടമുള്ള ഒരു കാര്യം കൂടിയുണ്ട്. ഉപയോഗം കഴിഞ്ഞ് പത്രം വിറ്റു കിട്ടുന്ന കാശ് എന്റെ കീശയിൽ!

എപ്പോഴും ഒരു കാര്യം ചെയ്യുക. നല്ല കാര്യങ്ങൾ വായിക്കുക. ചെയ്യുക.

വായിച്ച് വളരുക.

ലേഖനം

വികസനത്തിന്റെ തള്ളിക്കയറ്റത്തിൽ നഷ്ടപ്പെടുന്ന മാനുഷിക മൂല്യങ്ങൾ

അശ്വിൻ ജോൺസൺ, XI - B

പ്രപഞ്ചത്തിൽ ജീവൻ നിലനിൽക്കുന്ന ഒരേയൊരു സ്ഥലമാണ് ഭൂമി. എന്നിട്ടും മനുഷ്യരുടെ പ്രവൃത്തികൾ പലതും ജീവൻ നിലനിർത്താനുള്ള ഭൂമിയുടെ കഴിവിനെ ഇല്ലാതാക്കുന്നു. പ്രകൃതിയെ പരിഗണിക്കാതെ മനുഷ്യൻ നടത്തുന്ന വികസനപ്രവർത്തനങ്ങളാണ് അവയിൽ പ്രധാനം. ഭാവി തലമുറയുടെ ആവശ്യങ്ങൾ നിറവേറ്റാനുള്ള സാധ്യതയെ നിലനിർത്തി വേണം വികസനം എന്ന സങ്കല്പം മുന്നോട്ടു കൊണ്ടു പോകാൻ. പ്രകൃതി നമുക്ക് കനിഞ്ഞു നൽകിയ അമൂല്യമായ സമ്പത്തിനെ നശിപ്പിച്ചു കൊണ്ടുള്ള വികസനമല്ല നമുക്ക് വേണ്ടത്.

വികസനത്തിന് രണ്ടു മുഖങ്ങളുണ്ട്. രാഷ്ട്രങ്ങളും വ്യക്തികളും വികസനത്തിലൂടെ കൂടുതൽ സമ്പന്നരായി തീരാം പക്ഷേ വികസനത്തിന്റെ ഓരോ പടി വയ്ക്കുമ്പോഴും നാം യഥാർത്ഥ ജീവിതത്തിൽ നിന്ന് അകന്നു കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ഇന്ന് നാം കാണുന്ന വികസനം സ്ഥായിയായ ഒന്നല്ല ഭൗതികം മാത്രമാണ്. ജീവിത ബന്ധങ്ങളെ വികസനം കാര്യമായി ബാധിക്കുന്നു. അത് മക്കൾക്ക് മാതാപിതാക്കളോടുള്ള ബന്ധം സാഹോദര്യബന്ധം, ഭാര്യ- ഭർത്തൃ ബന്ധം തുടങ്ങിയവയുടെ അകലം വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നു.

ആർഭാടത്തിനും പൊങ്ങച്ചത്തിനും ജീവിതത്തെക്കാൾ സ്ഥാനം നൽകുന്നവരാണ് ഇന്ന് ഈ സമൂഹത്തിൽ ഉള്ളത്. തനിക്ക് മറ്റുള്ളവരെക്കാൾ ഒരു പടി ഉയർന്നു നിൽക്കണം എല്ലാവരും തന്റെ താഴെയായിരിക്കണം എന്ന ഭാവമാണ് അവർക്കുള്ളത്. അതിനായി എത്ര പണം മുടക്കാനും അവർ തയ്യാറാകുന്നു. മനുഷ്യജീവിതത്തിൽ ഒഴിച്ചു കൂടാനാവാത്ത ഒന്നാണ് മൊബൈൽ ഫോണുകൾ. ഇത് വെറും ആഡംബരമാണ്. ഇത് മാനുഷിക വിചാരങ്ങളേയും വികാരങ്ങളുടെയും ആഴം കുറയ്ക്കും ചെറുകിട വ്യവസായികളെ സാരമായി ബാധിച്ച ഒരു കാര്യമാണ് ആഗോളവത്കരണം. ആഗോളവത്ക്കരണത്തിൽ ഈ ലോകം തന്നെ ഒരു വ്യാവസായിക കേന്ദ്രമായി മാറുന്നു. ലോകത്തെവിടെയുമുള്ള സാധനങ്ങളും ഒരു കുടക്കീഴിൽ ലഭ്യമാക്കുന്നു. ഇത് പാവപ്പെട്ട നൂറുകണക്കിന് സാധാരണക്കാരെ ബാധിച്ചു. അവിടെയും പണക്കാരൻ വീണ്ടും പണക്കാരനാവുന്നു. പാവപ്പെട്ടവർ വീണ്ടും പാവപ്പെട്ടവനാകുന്നു. ഇവയൊക്കെ വികസനത്തിന്റെ ദോഷമാണ്.

ഒരു അൻപത് വർഷം പിന്നോട്ടു നോക്കിയാൽ അന്നൊന്നും വൃദ്ധസദനങ്ങൾ ഇല്ലായിരുന്നു. അതിന്റെയൊന്നും ആവശ്യമില്ലായിരുന്നു. ഇന്നതല്ല സ്ഥിതി. വൃദ്ധസദനങ്ങളുടെ എണ്ണം ക്രമാതീതമായി വർദ്ധിച്ചു വരുന്നു. ലോകത്തെ വെട്ടിപിടിക്കാനുള്ള മനുഷ്യന്റെ യാത്രയിൽ തന്നെ വളർത്തിവലുതാക്കിയ മാതാപിതാക്കളെ ഉപേക്ഷിക്കുന്നു. പണ്ടു കാലങ്ങളിൽ വീട്ടിലെ മുതിർന്നവർക്ക് ബഹുമാനപരമായ ഒരു സ്ഥാനം ഉണ്ടായിരുന്നു. മാതാപിതാക്കൾ അവർ അവരുടെ ജീവിതത്തിന്റെ പകുതിഭാഗവും മക്കളെ വളർത്താൻ കഷ്ട്പപെടുകയായിരുന്നു. എന്നിട്ട് അവരെ സംരക്ഷിക്കേണ്ട കാലത്ത് ആരും നോക്കാനില്ലാതെ ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ടവർ.

ഇങ്ങനെ മാനുഷിക ബന്ധങ്ങളെ അകറ്റുന്ന തരത്തിലുള്ള വികസന രീതികൾ നാം ഒരിക്കലും അനുവദിക്കരുത് ആർഭാടത്തിനും പൊങ്ങച്ചത്തിനും എങ്ങും സ്ഥാനമുണ്ടാകരുത്.

ടി.വിയും കമ്പ്യൂട്ടറും തലയ്ക്കുപിടിച്ചാൽ

വർഗ്ഗീസ് സാമുവൽ, 8 B

"കളിച്ചതു മതി ഇനി വീട്ടിക്കേറ്'' എന്നാണ് പണ്ടൊക്കെ കുട്ടികളോട് പറഞ്ഞിരുന്നത്. എന്നാൽ ഇന്നു പറയുന്നത് നേരെ തിരിച്ചാണ്. "കണ്ടതു മതി , ഇനി മുറ്റത്തൊക്കെ ഒന്നു ഇറങ്ങ്" കാണുന്നതു ടിവി അല്ലെങ്കിൽ കമ്പ്യൂട്ടർ. പണ്ടു കളിച്ചു തളരുമ്പോൾ വീട്ടിൽക്കയറും. ഈ കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവർക്കു തളർച്ചയില്ല. അതുകൊണ്ട് മുറ്റത്തിറങ്ങൻ മനസ്സില്ല.

ടിവിയെ കമ്പ്യൂട്ടറോ കുട്ടികളുടെ ശത്രുവല്ല മിത്രം തന്നെയാണ്. പക്ഷെ അധികമായാൽ ആ മിത്രം ശത്രുവാകും. കുട്ടിയുടെ ചിന്ത, ഭാവന, സർഗ പ്രക്രിയക്കുള്ള വാസന,മൃദുല വികാരങ്ങൾ എന്നിവ യെല്ലാം വിഴുങ്ങുനന ശത്രുവാണ്.

ടി.വി യും കമ്പ്യൂട്ടറും ഗെയ്മുകളും ഇന്റർനെറ്റു മെല്ലാം കുട്ടിയുടെ ലോകത്തെ വിശാലമാക്കിയെന്നു ള്ളതു വളരെ അനുകൂലമായ കാര്യങ്ങളാണ്. നാട്ടിൻ പുറത്തെ ആറു വയസ്സുകാരനല്ല, ഈ നൂറ്റാണ്ടിലെ ആറു വയസ്സുകാരൻ. അവൻ വിളമ്പുന്ന വിജ്ഞാനം കേട്ട അപ്പൂപ്പനും അമ്മൂമ്മയും അന്തംവിടുന്നു. അവനെ പറ്റിക്കാൻ അത്ര എളുപ്പമല്ല.

ഇനിയും മറുവശം. ഒരു നിയന്ത്രണവുമില്ലാതേ കാർട്ടൂൺ പരിപാടികളുടെയും കമ്പ്യൂട്ടർ ഗെയിമുക ളുടെയും ലോകത്ത് ജീവിക്കുന്ന കുട്ടി ബുദ്ധിപരമായി പിന്നാക്കം ആണ്. ഇതിന്റെ കാരണങ്ങൾ ഇവയാണ്.

1. ലക്ഷ്യം മാറുന്നു
2. എന്നും ഒരേ തരം ഗെയിം കളിക്കുന്നതും ഒരേ തരം കാർട്ടൂണുകൾ കാണുകയും ചെയ്യുന്ന കുട്ടി ഒരൊറ്റ വഴിയിലൂടെയാണ് പോകുന്നത്.
3. മൃദുല വികാരങ്ങൾ നഷ്ടപ്പെടുന്നു.
4. ദ്രുതനീക്കങ്ങളേ കമ്പ്യൂട്ടറിനു ആവശ്യമുള്ളു.
5. കൗതുകങ്ങളില്ലാത്ത ലോകത്തേക്കാണ് അവന്റെ യാത്ര.
6. അപകടകരമായ അനുകരണവാസനകൾ കുട്ടിക ളിൽ ഉണ്ടായേക്കാം.

ഇതിൽ നിന്ന് മോചനം നേടുവാൻ വേണ്ടി നാം ടിവിയും കമ്പ്യൂട്ടറും ഉപയോഗിക്കാൻ ഒരു സമയക്രമം ഉണ്ടാക്കണം.

ടിവി കാണാനും കമ്പ്യൂട്ടർ ഗെയിമുകളിൽ ഏർപ്പെടാനും സമയപരിധി ആദ്യമേ നിശ്ചയിക്കുക. വായന സംഗീതം, ചിത്ര രചന എന്നീ കലകൾക്കു കൂടുതൽ പ്രാധാന്യം നൽക്കുക.

ടിവിയും കമ്പ്യൂട്ടറും ഉപയോഗിക്കുന്നതിലൂടെ വരുന്ന പ്രശ്നങ്ങൾ

1. കാഴ്ചവൈകല്യം
2. തലവേദന, കണ്ണുവേദന
3. കണ്ണ് ഈർപ്പരഹിതമാകുന്നു.
4. സ്യൂഡോ മയോപ്പിയ
5. ക്ഷീണം ഉന്മേഷക്കുറവ്
6. കണ്ണിന് അസ്വസ്ഥത
7. കണ്ണിന്റെ സംവേദനശക്തി കുറയുന്നു.

ഇതിൽ നിന്ന് മോചിതരാവാൻ കുട്ടികൾ മാത്രം പരിശ്രമിച്ചാൽ പോരാ, മാതാപിതാക്കളും ശ്രമിക്കണം.

കഥ

തൊട്ടാവാടി

ജെ.ജി. ശ്യാംനാഥ്, XII - A

കസേരിയിൽ കിടന്ന മുഷിഞ്ഞ ഷർട്ട് ഇട്ടുകൊണ്ട് മുറിയിൽ നിന്നിറങ്ങുമ്പോൾ അറിയാതെ മതിലിൽ തൂങ്ങിയാടുന്ന കണ്ണാടിയിൽ അയാളുടെ കണ്ണുടക്കി. എത്ര ശ്രമിച്ചാലും തന്റെ തന്നെ രൂപം ആ കണ്ണാടിയിൽ കാണാതെ ഇറങ്ങാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല. തന്റെ നശിച്ച മുഖം കണ്ടുകൊണ്ടിറങ്ങിയാൽ ഒരു കാര്യവും നടക്കില്ലാ എന്നയാൾക്കു ഉറപ്പായിരുന്നു. കണ്ണാടിയിൽ തന്റെ കരുവാളിച്ച, രോമാവൃതമായി മുഖത്തേക്കു തുറിച്ചു നോക്കി കൊണ്ട് അയാൾ വാതിൽ പൂട്ടിയിറങ്ങി.

സൂര്യന്റെ ചൂട് അതികഠിനമായിരുന്നെങ്കിലും ജീവിതത്തിൽ ഇതിലും കഠിനമായ പലതിനേയും നേരിടേണ്ടി വന്നതിനാൽ അയാളെ അത് ഒരല്പം പോലും അസ്വസ്ഥനാക്കിയില്ല. ഒരിക്കലും തിരക്കൊഴിയാത്ത ആ തെരുവിനെ അയാൾ ആദ്യമായി കാണുന്ന ആകാംക്ഷയോടെ നോക്കി. തിരക്കിട്ടോടുന്ന ആ ജനസാഗരത്തിന്റെ നടുവിൽ ഏകനായി അയാൾ നിന്നു. ഏകാന്തത അയാൾക്ക് പുതുമയായിരുന്നില്ല. അമ്മയുടെ മരണത്തിനു ശേഷം അയാൾ എന്നും ഏകനായിരുന്നു. ലക്ഷക്കണക്കിനു മനുഷ്യർ തിങ്ങിപ്പാർക്കുന്ന ആ മഹാനഗരത്തിൽ താൻ ഏകനാണെന്ന് ഓർത്തപ്പോൾ അയാൾക്കു ചിരി വന്നു. പക്ഷേ ചിരിക്കാൻ അയാൾ മറന്നു പോയിരിക്കുന്നു!

ജീവിതം ഒരിക്കലം ഇത്ര ദുഃസഹമാകുമെന്ന് അയാൾ കരുതിയിരുന്നില്ല. ചെറുപ്പം മുതൽക്കേ പഠിത്തത്തിനു ശേഷം ഉയർന്ന ശമ്പളം വാങ്ങുന്ന ഒരു ജോലി കിട്ടി, ധാരാളം പണം സമ്പാദിച്ച്, ഒരു ഫോറിൻ കാറിൽ കോട്ടും സൂട്ടുമൊക്കെ ധരിച്ച് യാത്ര ചെയ്യുന്ന ഒരു ബിസിനസ്സ് പ്രമുഖനായാണ് അയാൾ സ്വയം സ്വപ്നത്തിൽ നിറഞ്ഞു നിന്നിരുന്നത്. സ്കൂൾ വിദ്യാഭ്യാസത്തിനു ശേഷം നിയമ ബിരുദം നേടി തന്റെ മകനും തന്നെപ്പോലെ അറിയപ്പെടുന്ന ഒരു വക്കീലാകുമെന്ന് സ്വപ്നം കണ്ട അച്ഛനെ ധിക്കരിച്ച് അയാൾ ബിസിനസ്സിലേക്ക് തിരിഞ്ഞു. ഒരിക്കൽ പോലും എതിർക്കാതെ അച്ഛൻ അയാൾക്കു കൂട്ടുനിൽക്കുതന്നെ ചെയ്തു. ചെയ്ത എല്ലാ ബിസിനസ്സും പൊളിഞ്ഞു. തൊട്ടതൊക്കെ പൊന്നാക്കാൻ മോഹിച്ച അയാൾ തൊട്ടതെല്ലാം തുരുമ്പുപിടിച്ച ഇരുമ്പു കഷണങ്ങളായി മാറി. ക്രമേണ ആ തുരുമ്പ് അയാളുടെ ജീവിതത്തിലേക്കും പടർന്നു. തന്റെ പേരിലുള്ള വീടും പറമ്പും കടം തീർക്കാത്തതിനാൽ ബാങ്കുകാർ ജപ്തി ചെയ്തു. വിധവയായ സഹോദരിയുടെ ഒപ്പമാണ് അമ്മ കഴിഞ്ഞിരുന്നത്. അമ്മ ഉണ്ടായിരുന്നപ്പോൾ ഇടയ്ക്കിടെ താൻ നാട്ടിൽപ്പോകാറുണ്ടായിരുന്നു. എല്ലാ പ്രശ്നങ്ങളും പറഞ്ഞ് അമ്മയുടെ മടിയിൽ കിടക്കുമ്പോൾ ജീവിതത്തിന്റെ ഈ മരവിപ്പിനിടയിലും ഒരു ചെറിയ ആശ്വാസം അയാൾക്ക് കിട്ടാറുണ്ടായിരുന്നു. കഷണ്ടികയറി തുടങ്ങിയ അയാളുടെ നെറ്റിയിൽ തടവികൊണ്ട് എല്ലാം ശരിയാകുമെന്ന് അമ്മ പറയുമ്പോൾ ജീവിതത്തിനോട് പൊരുതാനുള്ള കരുത്ത് അയാൾക്ക് കിട്ടുമായിരുന്നു. പക്ഷേ ഇന്ന്..........

തിരയടിച്ച് കാല് നനഞ്ഞപ്പോഴാണ് താൻ കടൽക്കരയിലാണെന്ന് അയാൾ മനസ്സിലാക്കിയത്. നല്ല തിരക്കുള്ള ആ കടൽക്കരയിൽ അയാൾ അപ്പോഴും ഏകനായിരുന്നു. കടല വാങ്ങാൻ കാശിനായി പോക്കറ്റിൽ തപ്പിയെങ്കിലും ഇന്നലെ വലിച്ചു തീർത്ത ബീഡിയുടെ പേപ്പർ കൂടുമാത്രേ കിട്ടിയുള്ളു. ജീവിതത്തിൽ സർവ്വവും നഷ്ടപ്പെട്ടവനായി സന്ധ്യ ചുവപ്പിച്ച ആകാശത്തിലേക്ക് നോക്കി അയാൾ കിടന്നു. അങ്ങു ദൂരെ അയാൾക്ക് കാണാമായിരുന്നു.

....ഒരു തോർത്തുമുണ്ട് മാത്രമുടുത്ത് തന്റെ കൈയ്യിലെ അമ്മയുടെ പിടിവിടുവിച്ചു കൊണ്ട് പാടത്തിന്റെ വരമ്പിലൂടം അയാൾ ഓടി– അവിടെ കണ്ട തൊട്ടാവാടിച്ചെടിയുടെ ഇലയിൽ അയാൾ മെല്ലെ ഒന്നു തൊട്ടു 'ഞാൻ വണങ്ങി' എന്ന മട്ടിൽ മടങ്ങി. വീണ ആ ഇല വീണ്ടും വിരിയുന്നതും കാത്ത് അയാൾ ആ വരമ്പിൽ കുത്തിയിരുന്നു.

...........തണുത്ത കടൽകാറ്റ് അപ്പോഴും വീശുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

ലേഖനം

മധുരമീ നാദം....

സൂരജ് സേതുമാധവൻ, X - C

അതിപ്രാചീന കാലം മുതൽക്കു തന്നെ ശബ്ദങ്ങളുടെയും ഭാവങ്ങളുടെയും സഹായത്തോടുകൂടി ആശയപ്രകടനം നടത്താൻ മനുഷ്യർ പഠിച്ചു കഴിഞ്ഞിരുന്നു. മനുഷ്യശരീരത്തിനുള്ളിൽ തന്നെയുള്ള ഹൃദയം, ശ്വാസകോശം എന്നീ അവയവങ്ങളുടെ ക്രമം തെറ്റാതെയുള്ള ചലനം അവന് താളബോധത്തിനുള്ള ആദ്യാപാഠങ്ങൾ നൽകിയിരിക്കണം. മാത്രമല്ല അവന് ചുറ്റും നിന്നും കേൾക്കുന്ന മറ്റു ശബ്ദങ്ങളും, അവന്റെ സംഗീതമാസ്വദിക്കാനുള്ള ശേഷി വർദ്ധിപ്പിച്ചു. മനുഷ്യന്റെ വളർച്ചയ്ക്കൊപ്പം അവന്റെ സംഗീതജ്ഞാനം വളർന്നു വന്നു.

സംഗീതത്തെക്കുറിച്ചു കൂടുതൽ മനസ്സിലാക്കാൻ ആദ്യം കുറച്ചു പദങ്ങൾ നാം മനസ്സിലാക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

1. നാദം: നാദം എന്നാൽ അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽ ശബ്ദം എന്നാണ്. വ്യത്യസ്ത സ്ഥായികളിലും ഏറ്റക്കുറച്ചിലുകളോടെയും മനുഷ്യന് ശബ്ദം പുറപ്പെടുവിക്കാൻ കഴിയും.

2. ശ്രുതി : ശ്രുതിയെ സംഗീതത്തിന്റെ അമ്മയായി ആണ് കണക്കാക്കുന്നത്. ശ്രുതിയില്ലാതെ ശുദ്ധ സംഗീതം ഇല്ല. സൂക്ഷ്മമായി പറഞ്ഞാൽ, സംഗീതശാസ്ത്രത്തിൽ ശ്രുതി എന്നത്, സൂക്ഷ്മമായും വ്യക്തമായും കേൾക്കാൻ കഴിയുന്ന നാദ വിശേഷമാണ്.

3. സ്വരം: 'ശ്രുതി ' എന്താണെന്ന് ഏകദേശം മനസ്സിലായാൽ, 'സ്വരം' എളുപ്പത്തിൽ മനസ്സിലാക്കാം. ഒറ്റയ്ക്കൊറ്റയ്ക്ക് കേൾക്കുമ്പോൾ തന്നെ ചെവിക്ക് ഇമ്പം നൽകുന്ന ചില ശ്രുതികളെ സ്വരം എന്നു വിശേഷിപ്പിക്കുന്നു. സംഗീതത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനം സ്വരങ്ങളാണ് ഭാരതീയ സംഗീതത്തിൽ– ഷഡ്ജം, ഋഷഭം,ഗാന്ധാരം, മധ്യമം, പഞ്ചമം, ധൈവതം, നിഷാദം എന്നീ പേരുകളിലും. സ,രി,ഗ,മ,പ,ധ,നി എന്നീ സംജ്ഞകളിലും അറിയപ്പെടുന്ന ഏഴു സ്വരങ്ങളാണ് ഉള്ളത്. ഇവയെ സപ്തസ്വരങ്ങൾ എന്നു പറയും.

4. സ്ഥായി: ഷഡ്ജം, ഋഷഭം, ഗാന്ധാരം, മധ്യമം, പഞ്ചമം, ധൈവതം, നിഷാദം എന്നിങ്ങനെ ഏഴു സ്വരങ്ങൾ അടങ്ങിയതാണ് ഒരു സ്ഥായി. സാധാരണയായി മൂന്നു സ്ഥായികളിലാണ് സംഗീതം പ്രയോഗിക്കപ്പെടുന്നത്. മന്ദ്രസ്ഥായി, മധ്യസ്ഥായി, താരസ്ഥായി. ഇവയെക്കുറിച്ച് വിശദമായി പറയാൻ ഈ ലേഖനത്തിൽ കഴിയില്ല.

5. രാഗം: സ്വരവർണ്ണങ്ങളാൽ അലംകൃതമായി മനുഷ്യഹൃദയത്തെ സന്തോഷിപ്പിക്കുവാൻ പര്യാപ്തമായ ധ്വനി വിശേഷങ്ങളുടെ സമ്മേളനമാണ് രാഗം. കർണ്ണാടക സംഗീതത്തിൽ എണ്ണമറ്റ രാഗങ്ങളുമാണ്. ഓരോ രാഗത്തിനും തനതായ ഒരു സ്വരരൂപമുണ്ട്.

ദക്ഷിണേന്ത്യൻ സംഗീതത്തിൽ, രാഗങ്ങളെ ജനകരാഗങ്ങളെന്നും, ജന്യരാഗങ്ങളെന്നും വകതിരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ജനകരാഗങ്ങൾ 72 എണ്ണമുണ്ട്. ഇവയിൽ ഓരോ രാഗത്തിനും അതിന്റേതായ ജന്യരാഗങ്ങളും ഉണ്ട്.

ചില സിനിമാ ഗാനങ്ങളും അവയുടെ രാഗങ്ങളും

ചിത്രം	**ഗാനം**	**രാഗം**
മൈക്കിൾ മദനകാമരാജൻ	സുന്ദരി നീയും, സുന്ദരൻ ഞാനും	കേദാരം
പ്രണയവർണ്ണങ്ങൾ	ആരോ വിരൽ മീട്ടി	ഹംസനാദം
മണിചിത്രത്താഴ്	പഴന്തമിഴ് പാട്ടിഴയും	ആഹരി
മണവാട്ടി	അഷ്ടമുടിക്കായലിലെ	കേദാർ
ഹരികൃഷ്ണൻസ്	സമയമിതപൂർവ്വ സായാഹ്നം	നവരസകന്നഡ
ആറാം തമ്പുരാൻ	ഹരിമുരളീരവം	സിന്ധുഭൈരവി
ബാലേട്ടൻ	ഇന്നലെ എന്റെ നെഞ്ചിലെ	ഗൗരി മനോഹരി

മഴയെത്തും മുമ്പേ	എന്തിനു വേറൊരു സൂര്യോദയം	ശുദ്ധധന്യാസി
	മാണിക്യവീണയുമായെൻ	ശങ്കരാഭരണം
നഖക്ഷതങ്ങൾ	മഞ്ഞൾപ്രസാദവും	മോഹനം
ഭരതം	രാമകഥാഗാനലയം	ശുദ്ധപന്തുവരാളി
മയിൽപ്പീലിക്കാവ്	മയിലായ് പറന്നുവാ...	ദേശ്
	വന്ദേമാതരം	ദേശ്
രാവണപ്രഭു	ആകാശദീപങ്ങൾ	മിശ്രശിവരഞ്ജിനി
സുഖമോദേവി	ശ്രീലതികകൾ	രേവതി
മണിചിത്രത്താഴ്	ഒരു മുറൈ വന്തു..	കുന്തള വരാളി
ജലോത്സവം	കേരനിരകളാടും	സരസ്വതി
മീശമാധവൻ	കരിമിഴിക്കുരിവിയെ	കാപ്പി
ചെമ്മീൻ	കടലിനക്കരെപോണോരെ	ഹരികാംബോജി
സർഗ്ഗം	സംഗീതമേ അമര	നഠഭൈരവി
ഫോർ ദ പീപ്പിൾ	അന്നക്കിളി....	കീരവാണി.

പ്രകൃതി ഭംഗി

ആദർശ് വിജയകുമാർ, IV - B

മലകളും കാടുകളും പുഴകളും നിറഞ്ഞ നമ്മുടെ പ്രകൃതിക്കു എന്തൊരു ഭംഗിയാണ്! മലകളിലെ മഞ്ഞും കാടുകളിലെ മൃഗങ്ങളും പുഴകളുടെ തണുപ്പും നമ്മുടെ ജീവിതത്തിന് ഉത്സാഹവും ഉൻമേഷവും നൽകും. പക്ഷേ നാം കാടുകൾ വെട്ടിയും മൃഗങ്ങളെ കൊന്ന് വീട് വച്ചും പ്രകൃതിയുടെ ഭംഗി നശിപ്പിക്കുകയാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കണം. നമുക്ക് കാറ്റും തണലും മറ്റും തരുന്ന പ്രകൃതിയെ വെട്ടി മുറിച്ചാൽ നമ്മുടെ ജീവിതത്തിലും മാറ്റങ്ങളുണ്ടാകും. നമ്മുടെ ഭംഗിയുള്ള പ്രകൃതിയെ സംരക്ഷിക്കാൻ നാം കഴിയുന്നതും ശ്രമിക്കണം.

രാമനും ഭാമനും

അക്ഷയ് എസ്., IV - B

രാമനും ഭാമനും നല്ല കൂട്ടുകാരായിരുന്നു. അവരുടെ വീട് അടുത്തടുത്തായിരുന്നു. അവർ ഒരുമിച്ചാണ് പഠിച്ചിരുന്നത്. അവർ എന്നും കളിക്കുമായിരുന്നു. ഒരു ദിവസം അവർ ഓടി കളിക്കുകയായിരുന്നു. ഓടി, ഓടി ക്ഷീണിച്ചപ്പോൾ അവർഒരു മരത്തണലിലിരുന്നു. ഇരുന്ന ഇരുപ്പിന് അവർ ഉറങ്ങിപ്പോയി. ഉറങ്ങി എഴുന്നേറ്റപ്പോൾ സന്ധ്യ ആയി. വഴി തെറ്റി എന്ന് അവർക്ക് മനസ്സിലായി. അപ്പോൾ ആ വഴി ഒരു ആൾ പോയി. അതൊരു കള്ളനായിരുന്നു. അതവർക്ക് മനസ്സിലായില്ല. അവർ അവരുടെ വീട്ടിൽ പോകുന്ന വഴി ചോദിച്ചു. അപ്പോൾ അയാൾ അവരെ കൊല്ലണമെന്നു തീരുമാനിച്ചു. അയാൾ അവരെ സൂത്രത്തിലൂടെ തന്റെ താവളത്തിലേക്കു കൊണ്ടുപോയി. അവരെ കെട്ടിയിട്ടു. ഭാഗ്യത്തിന് ഭാമന്റെ കൈയിൽ ഒരു ബ്ലേഡ് ഉണ്ടായിരുന്നു. അയാൾ പുറത്തുപോയ തക്കം നോക്കി ബ്ലേഡ് വച്ച് കയറ് മുറിച്ച് അവർ വീട്ടിലേക്കു ഓടി രക്ഷപ്പെട്ടു.

गणेश आर., IX - A

अण्डे का फण्डा

आओ सिखा तुम्हे अण्डे का फण्डा
ये नहीं प्यारे कोई मामुली फण्डा
अण्डे से होता है मुरगी
मुरगी से होता है अण्डा
अण्डा नहीं तो मुर्गियाँ नहीं
मुर्गियाँ नहीं तो पारटी भी नहीं
पारटियाँ नहीं तो आशीकी नहीं
आशीकी नहीं तो ज़िदगी नहीं
ये हे प्यारे दोस्तों अण्डे का फण्डा।

हाथी

अरजुन श्याम, VI C

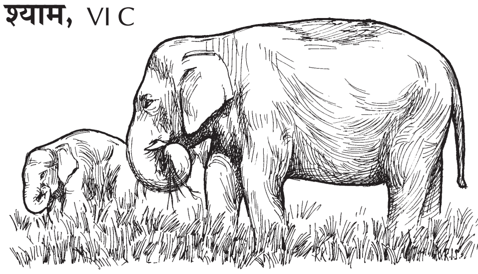

हाथी देखो! मोटा- ताज़ा, मन भर भूसा खाता है।
सूँड हिलाता दाँत दिखाता, खूब झूमता
कान हिलाता पंखे जैसे, सूँड से पीता- खाता है।
पूँछ गजब की छोटी इतनी, ड़ील डाँल शरमाता है।
चार पाँव है खंभे जैसे, फिर भी दौड़ लगाता है।
राजाओं की भली सवारी, मस्त- मौला कहलाता है।
जंगल में यह रहता है। पर किसी को नहीं सताता है।
तनिक अगर जो छोड़े इसको, उसको मज़ा चखाता है।

एक मज़ाक

प्रवीण एन. आर, सिद्घार्थ सजित, IX - A

एक जापानी भारत में आया। कुछ दिनों बाद हवाई अड़ड़े में जाने केलिए एक ओटो रिक्षा पकडा। उन्हेंने रिक्षा वाले से कहा। "एयरपोट, एयरपोट" रिक्षा वाला जवाब दी "हाँ हाँ समझा"। हवाई अड़डे में जाते समय एक 'होन्डा" गाडी बहूत तेज़ी से आगे चल रही थी। जपानी ने कहा"होन्ड़ा होन्ड़ा वेरी फास्ट मैड़ इन जापान। रिक्षा वाले ने कुछ नहीं कहा। कुछ समय के बाद एक "टयोटा" गाड़ी तेज़ी से जा रही थी। जापानी ने फिर से कहा'टयोटा टयोटा वेरी फास्ट मैड़ इन जापान "। औटो रिक्षा हवाई अड़ड़ा पहुँचा । जापीनी रिक्षावाले से पूछा"हौ मच,हौ मच कितला किताना" रिक्षा वाले ने जवाब दाया 800 रुपये"। जापानी पूछा' वै वेरी एकस्पेन्सीव?" औड़ड़े वाले ने कहा " मीटर मीटर वेरी फास्ट मैड़ इन इन्डिया"।

इसे देखकर

श्रावण कुञ्चला, VII C

हर वर्ष- वर्ष
पानी आए
सबके मन खुशा करने
इसे देखकर रोता तोता
खुश बन
इसे देखकर
रवि, गोपी, दोस्त बने
इसे देखकर कुत्ता बोले।
चलो हम दोस्त बनें।

भारतीय नारी की जागृति

विष्णु पी. ए., XII - B

"नारी"। यह वाक्य हमको परिचित है। क्योंकि हमारी माँ एक नारी, हमारी बहन एक नारी है, हमारी अध्याहिका एक नारी है, इतना क्या, हमारी दादी भी एक नारी है। नारी को हम आदर करते है। क्योंकि वह भूमि के जैसे त्यागी क्षमारूपी और का एक विभिन्न रूप भी है। नारी प्यार, सेवा, ममता आदि की ज्वलंत प्रतीक है। हमारी भारतीय संस्कृति में नारी को गृह की लक्ष्मी कहती हैं। यह हमारा मर्यादा है।

पुरूष के जीवन की प्रेरणा स्त्री है। शरीर को दो भागों में विभजित किया है। एक पुरूष भाग और एक स्त्री भाग जैसे भगवान शिव और पार्वती का ' अष्टनरीश्वर" रूप। नारी की पूजा जहाँ होती है वहाँ लक्ष्मी देवी निवास करती है। यह एर सत्य है। एक पुरूष के विजय के पीछे एक नारी है। इस वाक्य से हमें मालूम होता है कि हमारे समूह और परिवार में नारी का स्थान कितना बडा है।

स्वतंत्र भारत के संविधान ने नारी को पुरूष के बराबर स्थान दिया है। इसकेलिए अनेक उदाहरण भी है। इंधिरा गाँधी, सरोजिनी नालूडू, कल्पना चौला, प्रतीभा पाटील जैसे कितने आदर्शवादी महिलाएँ रहती है। आधुनिक युग नारी के उद्दाधान का यूग है। आज छोटे छोटे गाँवों में पुरूष के साथ नारी भी हर एक काम में भाग लेती है। आज भारतीय स्त्री नयी उमंग, नया जागरण, नयी शिक्षा, नया जोश आदि से आगे बढ़ रही है। नारी की जारृति वास्तव में एक राष्ट्र की प्रगति की निशानी है। क्या आप सोच सकते है कि बिना महिलाएँ यह कैसे लोक होंगे?

जय है ।

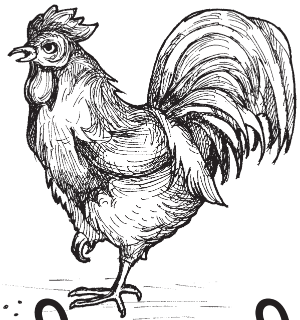

एक मुर्गी की कहानी

गोकुल एस. नायर, VI - C

एक मूर्गी थी। उसके दस बच्चे थे। एक बार मुर्गी ने अपने बच्चों से कहा "कही जाकर दाना लाओ"। बच्चे ने कहा "हम नहीं लायेंगो, हमें खेलना है"। मुर्गी अपने आप दाना लाई। माता मुर्गी ने कहा "बच्चों दाना पीस करो"। बच्चों ने कहा "दाना पीस करना हामारा काम नहीं है, हमको खेलना है। माता मुर्गी ने अपने आप दाना पीस किया। माता मुर्गी ने कहा "आटा के साथ नमक ओर पानी डालकर उसे गूँम दो? बच्चें ने कहा" हमारे पास समय नहें है, हम को खाना है । बडे सवेरे मुर्गी ने भोजन बनाने को कहा । वह काम हमारा नहीं हम को सोना है। सुबह बच्चों ने कहा, "माँ भोजन दे दो"। माता मुर्गी ने कहा "में तूमसे प्रश्न पूछूँगी। तुमको उत्तर देना है।

बच्चे बोले "हाँ हाँ"। माता मुर्गी ने पहला प्रश्न पूछा। दाना कोन लाया? बच्चो ने कहा "माताजी लाई"।

मुर्गी- दाना किसने पीस किया? बच्चे- माताजी ने पीस किया।

मुर्गी- भोजन किसने बनाया? बच्चे - माताजी ने बनाया।

माँ ने कहा सब काम मेंने किया। इयलिए पूरा भोजन में खाऊँगीय़ तुम बाहर जाकर खोजकरू भोजन खाओ । बच्चें को अपनी गलत मालूम हो गया। उन्होंने कभी नहीं उस प्रकार किया।

गुणपाठ - आलस बड़ा दुर्गुण है।

बिन सेवा मेवा नहीं

पीयुष कुमार, VII - C

रवि और उसकी पत्नी बहूत गरीब थे। पत्नी का नाम लक्ष्मी था। वह रोज़ की गुज़ाका के लिए भिक्षा माँगती थी। रवि घर में सोया करता था। दूसरे लोग मज़दूरी करते थे। रवि घर में बैठकर खाया करता था। लक्ष्मी बिलकुल उदास थी। एक दिन वह घर छोडकर चली गई। रवि भूखा रह गया। उसके दोस्त उसे खाना लाऐ और उसे सलाह दी कि तुम एक काम करो। पर रवि के कानों पर जूँ न रेंगा। वह फिर भी आलस था। उस तरह कई दिन बीत गऐ। उसके दोस्त खाना देना रोक दिया। उसने सोचा कि सोना ही अच्छा है। उस तरह वह सोता रहा ओर एक दिन वह भूखा होने के कारण रोना थुरू कर दिया। उसके दोस्त उसे मदद नहीं की। एक ऋषि ने उसे रोटी दी और काम करने को कहा। उसने वादा किया कि वह अपनी बाकी जीवन मेहनत करके जियेगा।

इस कथन से हमें प्रेरणा मिलती है कि बिना मेहनत के एक समय का खाना भी नहीं मिलेगा।

तोता

रोहित जी., V - C

मेरा तोता
प्यारा तोता
हरा लाल रंग का तोता
असमान में उठ गया।
चूँ- चूँ कर कर
चिम चिम कर कर
उसने गाना गाया।
आसमान में उठ गया।
उसका रंग बिरंगे रंग को
शेखीबाज़ करके।
आसमान में उठ गया.
एक दीवार
देखकर।
उसको शेखीबाण आया।
एक बडा पत्ता लेकर
फेंक कर दिया।
उसका फसा देखा,
उसने बेहोश आना।
“मत शेखीबाज़ होना
याद करना ।

कौआ और साँप

सूरज एस.,VII - C

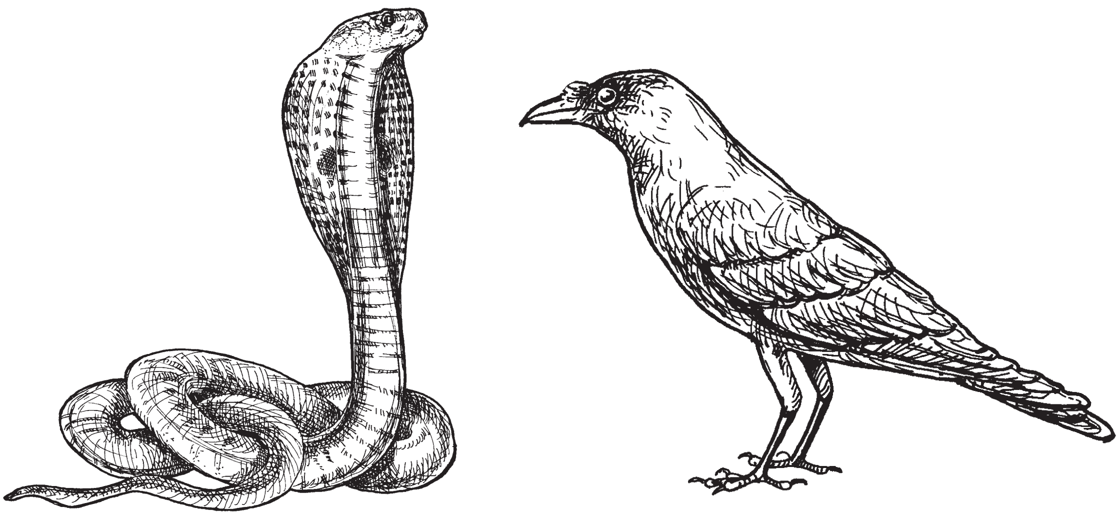

एक गाँव में एक लंबा पेड था। उस पेड में एक कौआ घोंसला बनाकर रहता था। एक कोयल ने कौए के घोंसले में रहना शुरू कर दिया। कोए ने नीम के पेड में नया घोसला बनाय। उस पेड के नीचे एक साँप रहता था। कौआ और साँप दोनों मेत्र थे। कौए ने साँप से कहा, "क्या तुम मुझे मदद करोगी?"। साँर ने कहा, हाँ हाँ। दूसरे दिन कोयल पानी पीने केलिए जाते समय साँप ने घोंसले के अंदर घुसा। उसने वहाँ पाँच अंडे देखे । साँप ने सारे अंडे नाश कर दिया। कोयल वापस आकर अपने घोंसले में देखते समय उसको मालूम हूआ है कि अपने प्रिय बच्चे मर गये। कोयल को बहूत दुख हूआ। उसने घर छोडकर कहीं चसा गया। तीसरे दिन साँप ने कोए कै घोंसले में घुसाय़ साँप ने कोए के चार अंडे तोड़ लिये। कोआ वापस आकर देखते समय वह दुख रह गयी। अपना बच्चा मर गया। कोए ने सोचा केसने मेरे बच्चे को मारा। दूसरे दिन कोए ने छिपकर साँप को देखा। उसने एक उपाय सोचा वह, वहाँ से उडकर एक राणी की चूडियाँ, हार और माला अपने चोंचे में लेकर उठ गया। द्वारापालकों ने उनके पीछे चले गए। कोए ने आभूष्णों साँप के बिल में रखा। और वहाँ से चला गया। द्वारपालकों ने आभूष्ण बिल के अंदर देखा। जब वे आभूष्ण लेने केलिए पत्थर लेकर बिल में मारा। उस समय काला साँप जल्दि से बाहर निकला। उसने साँर को मार डाला और आभूष्ण लेकर चले गये। कोआ यह सब देखकर बहुत खुश हो गया और उड़कर अपने घोंसले में लोट गया।

गूणपाठ - बुरे लोगों से मित्रता करना बुरा है।